

Forumul studențesc

● revistă a u. a. s. c. din centrul universitar timișoara ● anul III ● nr. 11 1975 ● 16 pagini ● lei 1,50 ●

Un gând, o faptă

Sintem tineri, cei care în zorii zilei pornim spre uzine, spre holde și spre amfiteatre.

Sintem tineri odată cu țara, odată cu toți cetățenii ce astăzi muncesc, construiesc și învață.

Și noi construim și noi învățăm, și noi ne deprindem să fim curajoși. Datoria — împlinită, hotărâri îndrăznețe și gândul deschis trimitem Congresului cu numărul zece.

Sintem tineri și pe toți cei de-o seamă cu noi îi chemăm! Să fie cu noi, ca noi, cu inima vie și mintea fierbinte.

Sintem tineri și vrem să mergem mereu înainte. Cu toți, pentru toți, pentru tot ce-i frumos și curat azi în lume.

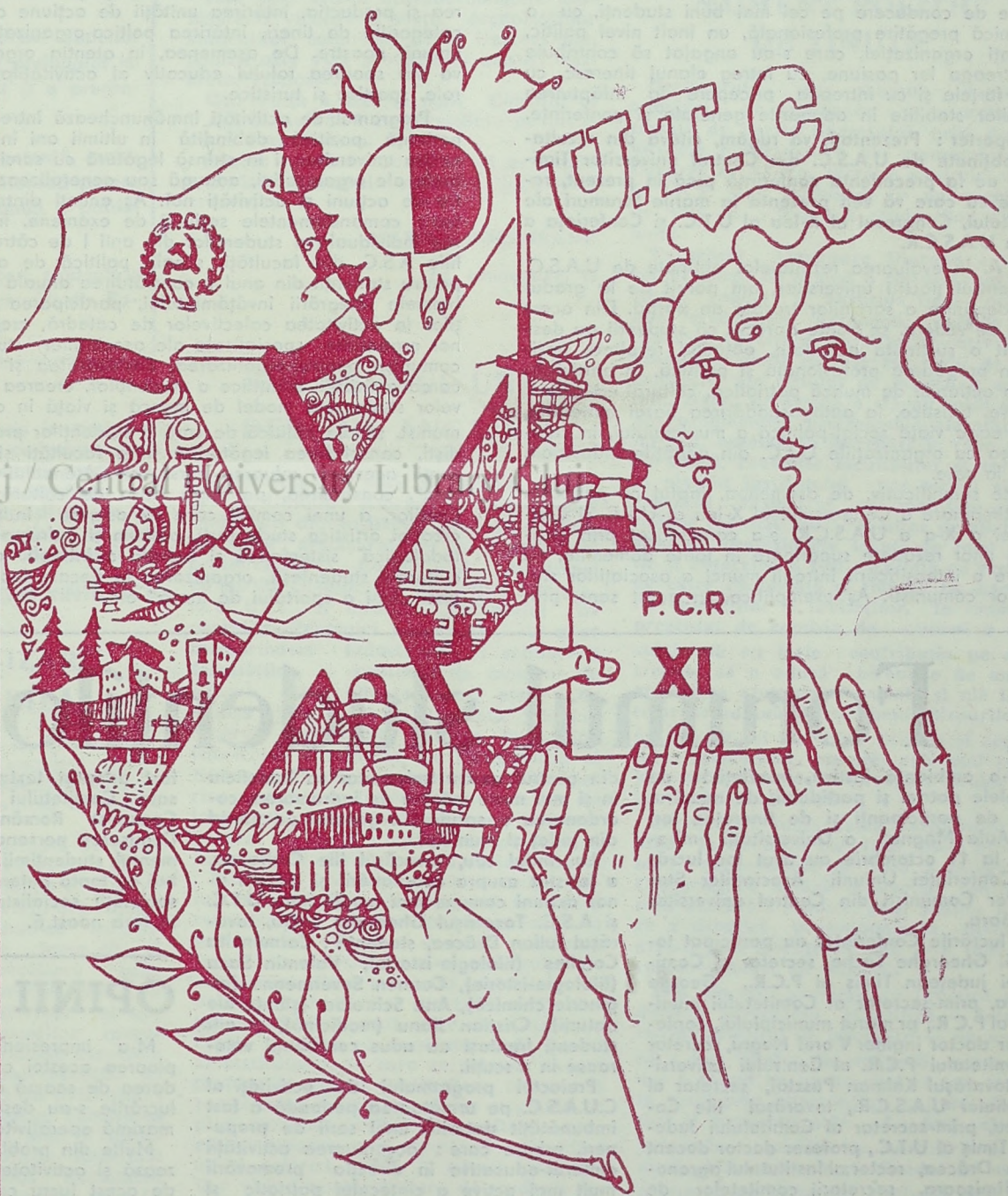
Sintem tineri și credem în bine. Noi credem, visăm și luptăm.

Al nostru este prezentul, al nostru viitorul, al nostru cuvântul ce-ndeamnă: lucid, înainte!

Conferința a X-a ne va îndemna: și mai uniți, și mai hotărâți — înainte!

Sintem tineri cei care în zorii zilei pornim spre uzine, spre holde și spre amfiteatre...

FORUM STUDENȚESC

Temelii trainice pentru activitatea de viitor

INTERVIU CU TOVARĂȘUL PETRU ANDEA, PREȘEDINTELE CONSILIULUI U.A.S.C. DIN CENTRUL UNIVERSITAR

Reporter: Care sînt principalele caracteristici pe care le relevă o privire de ansamblu asupra adunărilor generale și conferințelor de dare de seamă și alegeri în asociațiile studenților comuniști?

P. A. Analitice și programatice în egală măsură, adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri recent încheiate în centrul nostru universitar, au dezbătut în spirit comunist, de maximă exigență și responsabilitate, problemele majore ale muncii și vieții studenților, ale organizației, au stabilit principalele direcții ale activității de viitor.

Puternic înrîurite în desfășurarea lor de atmosferă de angajare hotărîită a întregului popor, în frunte cu comuniștii, la transpunerea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea al P.C.R., adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri, prin conținutul dezbaterilor purtate și al documentelor adoptate, au constituit o expresie elocventă a deplinei adeziuni a tuturor studenților la politica internă și externă promovată

(Continuare în pag. 2)

Temelii trainice

(Urmare din pag. 1)

de partidul și statul nostru, a angajamentului lor de a milita activ pentru transpunerea acesteia în viață. Totodată, în forumurile studențimii timișorene au fost exprimate sentimente de aleasă recunoștință și mulțumire pentru atenția și grija părintească pe care partidul nostru o poartă tineretului universitar, pentru condițiile tot mai bune de studiu, muncă și viață create.

Programele de activități adoptate în adunările generale și conferințele de dare de seamă și alegeri, exprimă hotărârea unanimă a tuturor studenților timișoreni, români, maghiari, germani și de alte naționalități, de a-și așeza întreaga lor activitate pe coordonatele Codului principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste, astfel încât fiecare să devină un participant activ la înfăptuirea Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Desfășurate într-un larg spirit democratic, pe baza candidaturilor aprobate de organizațiile de an, alegerile în asociațiile studenților comuniști au adus în organele de conducere pe cei mai buni studenți, cu o temeinică pregătire profesională, un înalt nivel politic, devotați organizației, care s-au angajat să contribuie cu întreaga lor pasiune, cu întreg elanul tineresc, cu toate forțele și cu întreaga pricepere la înfăptuirea sarcinilor stabilite în adunările generale și conferințe.

Reporter: Prezențați, vă rugăm, câteva din rezultatele obținute de U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara de la precedenta conferință până în prezent, rezultate cu care vă veți prezenta la marile forumuri ale tineretului, Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a a U.A.S.C.R.

P. A. În evaluarea rezultatelor obținute de U.A.S.C. din centrul nostru universitar, am pornit de la gradul de îndeplinire a sarcinilor trasate de partid. Din acest punct de vedere, se poate aprecia că studenții au desfășurat o susținută activitate, obținând rezultate pozitive în pregătirea profesională și politică, în participarea la acțiunile de muncă patriotică, cultural-educative, sportive, turistice, la autogospodărirea bazei materiale, la întreaga viață social-politică a municipiului, în colaborarea cu organizațiile U.T.C. din unitățile industriale și de la sate.

Este semnificativ, de asemenea, faptul că perioada de împlinire a Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. s-a caracterizat prin obținerea unor rezultate superioare în toate domeniile, ca urmare a intensificării întregii munci a asociațiilor studenților comuniști. Aș exemplifica, în acest sens, prin

cifre, câteva din cele mai importante realizări din ultimul an universitar: creșterea calitativă a pregătirii profesionale a studenților, reflectată în creșterea cu peste 10% a procentului studenților cu medii peste 7, obținerea în atelierele școlare, stațiile pilot, ferma didactică etc., în alte unități economice din municipiul nostru, pe perioada desfășurării practicii productive, a unei producții în valoare de peste 41 milioane lei. Este, de asemenea, meritorie participarea studenților la acțiunile de muncă patriotică, concretizată în efectuarea a peste 900.000 ore muncă patriotică în valoare de aproape 4,5 milioane lei.

Reporter: Conferința U.A.S.C. din centrul universitar a adoptat un amplu program de activități, menit să ridice la un nivel superior întreaga activitate a asociațiilor studenților comuniști. Care sint, în acest program, principalele linii directoare, precum și noutățile?

P. A. Programul de activități stabilește drept sarcini de bază pentru asociațiile studenților comuniști educarea comunistă, prin muncă și pentru muncă a studenților, formarea convingerilor comuniste ferme, promovarea spiritului revoluționar, sporirea participării A.S.C. la adăncirea integrării învățămîntului cu cercetarea și producția, întărirea unității de acțiune cu toate categoriile de tineri, întărirea politico-organizatorică a uniunii noastre. De asemenea, în atenția organizației va sta sporirea rolului educativ al activităților culturale, sportive și turistice.

Programul de activități înmănunchiază întreaga experiență pozitivă dobîndită în ultimii ani în centrul nostru universitar și în strînsă legătură cu sarcinile actuale ale organizației, adăugă sau generalizează o serie de acțiuni și activități noi. Aș aminti dintre acestea: comandamentele sesiunii de examene, îndrumarea individuală a studenților din anii I de către consiliile A.S.C. din facultăți, școala politică de asociație pentru studenții din anul I, consfătuirea anuală pe problemele integrării învățămîntului, participarea studenților la activitatea colectivelor de catedră, crearea unor organisme specializate ale asociațiilor studenților comuniști pentru organizarea, desfășurarea și valorificarea activității științifice a studenților, crearea colectivelor studențești model de muncă și viață în chip comunist, școala politică de vară a studenților propagandiști, consolidarea legăturilor între facultăți și absolenții acestora, reluarea cursurilor „Ateneului studențesc”, constituirea, pe lângă Casa de cultură a studenților, a unei comisii care să asigure îndrumarea creației artistice studențești, precum și îndrumarea metodologică sistematică și unitară a întregii activități culturale studențești, organizarea în fiecare facultate a unei „luni a sportului de masă” etc.

Reporter: Creșterea eficienței activității constituie o preocupare permanentă a organelor de asociație. Care este programul noului consiliu în această direcție?

P. A. Noi considerăm că esențiale în acest sens sint calitatea activului și a membrilor de asociație, precum și capacitatea de organizare. De asemenea, un rol deosebit de important îl joacă sporirea responsabilităților nivelului de bază ale organizației, deplasarea la aceste nivele a ponderii activităților, întărirea lor politico-organizatorică, astfel încît fiecare organizație A.S.C., pe baza orientărilor primite, să-și poată organiza și desfășura de sine stătător întreaga activitate. Avem un program amplu în acest sens. Sintem preocupați, actualmente, de așezarea pe o solidă bază științifică a activității noastre, de stabilirea mai clară a sistemelor funcționale: sistemul decizional, sistemul de transmitere a sarcinilor, sistemul informațional, sistemul de îndrumare și control, sistemul de selectare, pregătire și promovare a cadrelor etc. Vrem, de asemenea, să asigurăm mobilitate structurilor noastre organizatorice, corespunzător caracterului dinamic al activității pe care o desfășurăm. În ceea ce privește ridicarea calității studentului comunist, activistului A.S.C., un câmp larg de acțiune oferă studenții anilor I, în mijlocul cărora va trebui să trecem de la organizarea unor acțiuni sporadice, festive, la instaurarea unui sistem temeinic de formare și pregătire a lor ca studenți comuniști, ca rezerve de cadre pentru organele de asociație.

Aceasta este semnificația organizării îndrumării individuale a acestor studenți de către consiliile A.S.C. din facultăți, înființarea unei școli politice de asociație pentru acești studenți, elaborarea „Ghidului studentului din anul I” etc.

În scopul creșterii eficienței muncii noastre vom introduce și o altă ierarhizare în valorile pe baza cărora apreciem activitatea desfășurată. Spre exemplu, eficiența muncii politice o vom aprecia nu după numărul de dezbateri, informări, concursuri politice, simpozioane etc. organizate, ci după modul în care fiecare student cunoaște politica partidului și militează pentru înfăptuirea ei; eficiența activității de cercetare științifică a studenților va fi apreciată nu numai după numărul studenților cercetători și al temelor abordate, ci, în principal, după valoarea realizărilor obținute prin aplicarea rezultatelor cercetării; la fel, eficiența muncii activului din Consiliul U.A.S.C. pe centrul universitar va fi apreciată întii pe baza rezultatelor obținute în organizațiile pe care le îndrumă și apoi pe baza celor obținute în comisia din care face parte.

Reporter: În concluzie?

Avem temelii trainice pentru activitatea viitoare. Aș dori să adresez tuturor studenților centrului universitar îndemnul de a face totul pentru înfăptuirea programelor adoptate, pentru obținerea unor rezultate meritorii la învățătură, precum și în întreaga activitate.

Interviu realizat de
LIVIU CRIȘAN

Forumul studenților timișoreni

Într-o ambianță festivă, însuflețită de drapelul patriei și partidului, de numărul mare de participanți și de tineretea lor, în „Aula Magna” a Universității timișorene, la 11 octombrie au avut loc lucrările Conferinței Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara.

La lucrările Conferinței au participat tovarășii Gheorghe Tache, secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., George Micota, prim-secretar al Comitetului municipal al P.C.R., primarul municipiului, conferențiar doctor inginer Vorel Negru, secretar al Comitetului P.C.R. al Centrului universitar, tovarășul Kalman Pusztai, secretar al Consiliului U.A.S.C.R., tovarășul Ilie Codreanu, prim-secretar al Comitetului Județean Timiș al U.T.C., profesor doctor docent Iulian Drăcea, rector al Institutului agronomic Timișoara, secretarii comitetelor de partid din cele patru instituite și alții.

Au participat de asemenea numeroși invitați, cadre didactice, reprezentanți ai organelor de partid, delegații studenți, invitați din rindul elevilor și al studenților străini.

În cadrul primului punct al ordinii de zi, președintele C.U.A.S.C. din centrul nostru universitar, tovarășul Ioan Boldea, a prezentat darea de seamă asupra activității U.A.S.C. de la precedenta Conferință. Conform aprecierilor tuturor celor care au luat cuvîntul ulterior, materialul prezentat a fost caracterizat prin concizie, clarviziune, spirit pronunțat critic și autentic, obiectivitate.

Proiectul Programului de activități pentru perioada de 2 ani a fost cunoscut de toți participanții la Conferință prin intermediul revistei noastre.

Tovarășul Gheorghe Tache s-a referit, în cuvîntul său, la rezultatele bune obținute de studențimea timișoreană în domeniile profesional-științific, politico-ideologic, cultural-educativ, subliniind principalele sarcini ce stau în fața asociațiilor studenților comuniști și asigurînd Conferința că Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști

din centrul nostru universitar va beneficia în și mai mare măsură de îndrumarea, coordonarea și sprijinul organelor de partid din județ și municipii.

La rîndul său, tovarășul Ilie Codreanu, a insistat asupra coordonării și inițierii unor acțiuni comune mai ample între U.T.C. și A.S.C. Tovarășul Gheorghe Crețu, tovarășul Iulian Drăcea, studenții: Carmencita Corcheș (filologie-istorie), Valentin Saca (filologie-istorie), Carmen Severineanu (inginerie chimică), Ana Schreiber (științe ale naturii), Cristian Jianu (medicină), și alți studenți fruntași au adus contribuții valoroase în discuții.

Proiectul programului de activități al C.U.A.S.C. pe următoarea perioadă a fost îmbunătățit datorită unei serii de propuneri, printre care: accentuarea activității cultural-educative în direcția promovării mult mai active a cîntecului patriotic și revoluționar, îmbunătățirea muncii educative în rîndul studenților sportivi, generalizarea prezentării informărilor politice la începutul adunărilor generale de an, intensificarea pregătirii propagandiștilor și alte propuneri ce reflectă maturitatea și responsabilitatea de care au dat dovadă tinerii studenți.

În partea a doua a lucrărilor, a fost ales noul Consiliu, ca președinte fiind ales tovarășul Petru Andea, care, în cuvîntul său, s-a angajat, în numele Consiliului U.A.S.C., să îndeplinească programul de activități și să facă totul pentru înfăptuirea Programului ideologic al Partidului Comunist Român de formare a societății socialiste multilateral dezvoltate, de înaintare a României spre comunism.

Tovarășul Kalman Pusztai a făcut în final aprecieri asupra desfășurării Conferinței, a incredințat că toate problemele și propunerile vor fi înaintate Biroului Comitetului Executiv al C.U.A.S.C.R. Apoi a înminat diploma de onoare a Consiliului U.A.S.C.R. unor activiști ai U.A.S.C. ca tovarășii Ion Boldea, Gerhard Puri, Dumitru Coteș și alții.

La sfîrșitul Conferinței, în unanimitate a

fost adoptat textul unei telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, consemnînd angajamentul studențimii timișorene de a contribui cu toată puterea de muncă la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

OPINII

M-a impresionat caracterul și amploarea acestei conferințe. Apreciez că darea de seamă a fost cuprinzătoare și lucrările s-au desfășurat într-o notă de maximă operativitate.

Multe din problemele dezbătute aici vizează și activitatea C.U.A.S.C.R., și legat de acest lucru cred că delegații și candidații noștri pentru Conferința U.A.S.C.R. ne vor reprezenta cu cinste.

Pentru noi, mediciniștii, a fost un prilej de afirmare a principiilor care să ne ghideze în activitatea profesională și obștească și ne-a făcut să înțelegem mai bine rolul pe care profesia ni-l conferă în mijlocul oamenilor.

TUDOR DOBRESCU
anul III, I.M.T.

Conferința s-a caracterizat prin multă, multă maturitate, responsabilitate politică și totodată atmosferă tinerească. Poate că studenții din anul I ar fi trebuit să fie mai activi, mai prezenți la acest forum al studenților timișoreni.

MATEI FĂGĂDARU
Științe economice, IV

A existat la conferință un nivel deosebit de elevat și concret de discuție. Au fost atinse principalele probleme ale asociației.

Sînt convins că cei care au fost aleși se vor strădui ca activul de organizație să fie generator de noi și fructuoase inițiative care să afirme rolul crescînd al

U.A.S.C. în desfășurarea tuturor activităților studenților.

GHEORGHE BOGOEVICI
cadru didactic, I.P.T.

Proiectul planului de activități al C.U.A.S.C. din centrul nostru universitar, îmbunătățit cu noi propuneri și care a fost aprobat de Conferință jalonează direcțiile activității noastre viitoare.

Cred că prin acțiunile, prin activitățile pe care le stipulează, prin solicitarea tuturor studenților, planul de activități ne va ajuta în formarea noastră, atît ca viitori specialiști, cit și în calitate de cetățeni ai României socialiste, specialiști și cetățeni care ne vom începe exercitarea meseriei alese în cincinalul revoluției tehnico-științifice.

ANA PRODAN, Facultatea de științe economice, anul III - Economie agrară

Conferința de la nivelul Centrului universitar mi-a prilejuit un util schimb de opinii și experiență cu studenții de la celelalte institute.

Am avut ocazia să recepționăm indicațiile și sarcinile puse în fața organizației, legate de contextul social, politic și uman al activității studențești.

Atmosfera și organizarea au fost deosebit de serioase și sînt convins că cei mai buni au fost aleși.

MARIUS OTEȘTEANU
III, Electrotehnică

Congresului al X-lea al U.T.C., Conferinței a X-a a U.A.S.C.R.

R A P O R T S T U D E N Ţ E S C T I M I Ş O R E A N

Ecourile conferințelor U.A.S.C. din cele patru institute de învățământ superior timișorene și din Centrul universitar sînt încă proaspete. Vigoarea lor prelungită își are sursa în valoarea analizelor efectuate în spirit superior, comunist și a programelor de activități adoptate.

Numitorul comun al tuturor conferințelor se cheamă calitate, competență, maturitate. Se cheamă hotărîre unanimă de a pune întreaga noastră tinerească putere de muncă în slujba realizării Programului partidului de înălțare continuă a patriei socialiste.

Conferințele U.A.S.C. s-au constituit, astfel, într-un autentic raport studențesc timișorean, pe care îl adresăm celor două forumuri ale tineretului comunist din România - Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a a U.A.S.C.R.

IN SPIRITUL MAXIMEI EXIGENȚE

„Activitatea din cei trei ani va fi analizată în spiritul maximei exigențe” - se afirma în darea de seamă prezentată de Sebastian Pănescu, președintele C.U.A.S.C. de la Institutul de medicină. Într-adevăr, pînă la urmă s-a dovedit că nu a fost doar o formulă de circumstanță.

Intervențiile numeroșilor vorbitori, studenți și cadre didactice, au fost tot atîtea argumente convingătoare despre ceea ce asociațiile studenților comuniști din acest institut își propun să realizeze. Cel mai ridicat procent de promovare pe centru universitar, cel mai bun procent al notelor de 10 și 9 - iată un succes care i-a determinat pe delegați să afirme că există încă resurse pentru rezultate și mai bune. Concluzii similare s-au cristalizat și în discutarea activităților politico-educative, cultural-artistice, de muncă patriotică, sportive. Am reținut din conferința tinerilor comuniști de la Medicină dialogul viu, caracterul de lucru, vizînd cotele cele mai înalte ale perioadei viitoare. Vorbitorii (Elena Mărgineanu, Cristian Jianu, Ioan Romoșan, Mariana Vesa, Nicolae Doroiu, Tudor Oprescu, dr. Dan Poenaru) au făcut propuneri, au analizat cu exigență realizările, deficiențele, au căutat și au enunțat soluții pentru folosirea mai rațională, mai eficientă a energiilor de care organizația de la Medicină dispune.

Cele mai multe intervenții au polarizat în jurul unei generoase idei urmărite de mai mult timp la acest institut și cunoscută deja bine în formularea „Medicul - om de cultură, om politic, om de știință”. Desigur, comentariile pe seama acestei deșez ar fi de prisos, pentru că ea exprimă, condensat, un deziderat major, profund umanitarist.

Prof. dr. Alexandru Șofletea, prorector al institutului, a apreciat că lucrările Conferinței prilejuiesc o analiză retrospectivă critică a întregii activități inclusiv a cadrelor didactice, scopul acestora fiind, ca și al asociațiilor studenților comuniști: educarea științifică și civică.

„Medicul este o ființă socială” - a fost, de asemenea, o afirmație frecventă, care a generat hotărîrea ca viitorii medici să cumuleze, fără excepție, atribuțiile de om de știință, om politic, om de cultură.

În același sens este orientat și programul de activități adoptat de conferință. El statornicește obiective importante, în toate domeniile muncii de asociație, trasează direcții precise, în strînsă concordanță cu sarcinile generale vizînd formarea complexă a viitorilor medici și oferă soluții adecvate care să garanteze mate-

rializarea fiecărui țel înscris în program. Toate acestea, corelate cu voința unanimă manifestată de exponenții medicinștilor în Conferință, oferă certitudinea că asociațiile studenților comuniști de la Institutul de medicină vor înregistra noi succese în noua legislatură studențească de doi ani.

CONSTANTIN VINTILESCU

O CONCRETIZARE RESPONSABILĂ

Conferința U.A.S.C. de la Universitate a prilejuit o concretizare angajată și responsabilă a activității asociațiilor studenților comuniști, acum, înaintea Conferinței U.A.S.C.R.

În darea de seamă prezentată de tovarășul Ioan Rotaru, președintele C.U.A.S.C., s-a făcut o analiză multilaterală a tuturor aspectelor vieții organizațiilor studențești, constatîndu-se în mod obiectiv atît rezultatele bune cît și lipsurile U.A.S.C. Pregătirea profesională a fost caracterizată ca fiind „centrul de referință al activității asociațiilor studenților comuniști”, în acest sens arătîndu-se succesele obținute de studenții Universității. În anul universitar trecut s-au evidențiat: Facultatea de filologie-istorie, Facultatea de învățămînt pedagogic, anul V informatică și anul V matematică. Rezultate sub posibilități a avut Facultatea de științe economice, mai ales anul II, Economia industrială.

Proiectul programului de activități pentru următorii doi ani constituie un document de mare importanță, bucurîndu-se de adeziunea delegaților la Conferință.

El curînde acțiuni menite să contribuie la intensificarea exigenței față de propria muncă și cea a activităților A.S.C., la colaborarea mai strînsă a U.A.S.C. cu conducerea facultăților și a institutului, la întărirea legăturilor cu organizațiile U.T.C. Se vor depune eforturi pentru dezvoltarea conștiinței socialiste a studenților, se vor organiza mese rotunde, dezbateri, simpoziioane pe teme de interes politic și educativ, se va organiza o întîlnire cu reprezentante ale Comitetului județean al femeilor, periodic se va desfășura comentarea și discutarea unor creații din arta și cultura națională și universală.

Se va urmări în viitor îndeplinirea mai riguroasă și mai responsabilă a controlului obștesc în cămine și cantine, se va perfecționa pregătirea politico-ideologică a activiștilor.

Iată doar cîteva din coordonatele desfășurării viitoare a vieții organizațiilor studenților comuniști de la Universitate, pentru care s-au prevăzut și măsuri concrete, eficiente.

Conferința a ales și noul Consiliu al U.A.S.C., avîndu-l ca președinte pe tovarășul Ioan Rotaru.

Succes noului Consiliu și activitate spornică pe timpul viitoarei legislaturi studențești!

MARIUS BOCERANU

Șt. economice, II

SUB SEMNUL UNEI DEPLINE ANGAJĂRI

Conferința de dare de seamă și alegeri a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Institutul politehnic „Traian Vuia”, desfășurată cu participarea reprezentanților Comitetului municipal de partid, Comitetului municipal Timișoara al U.T.C., al biroului Comitetului de partid al Centrului universitar, ai unor întreprinderi industriale și conducerei facultăților, a constituit un moment de sinteză, fiind bilanțul unei etape de muncă și de viață și, totodată, jalonînd reperele activității viitoare, în lumina istoricelor documente ale Congresului al XI-lea al P.C.R., a sarcinilor școlii superioare cuprinse în cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, la marea adunare populară de la Craiova.

Darea de seamă și proiectul Programului de activități au prezentat o analiză responsabilă a vieții de organizație, a problemelor cu care se mai confruntă încă buna desfășurare a procesului de învățămînt, fiind analizate toate domeniile muncii studenților din institut. Cuvîntul tovarășului conf. univ. dr. Gheorghe Crețu, secretar al Comitetului de partid al institutului, în care se releva cadrul propice pregătirii studenților, programul complex de integrare - idee originală pe plan mondial, utilitatea și unitatea pregătirii practice și a cercetării științifice cît și referirile critice la adresa asociațiilor vizînd numărul mare de studenți repetenți, integrarea studenților din anul I, preocuparea de probleme „fastuoase”, sistemul informațional deficitar, puterea de mobilizare redusă, preluarea integrală a gospodăririi în cămine au constituit o platformă a discuțiilor ulterioare. Studenții Dan Trușășu, Hedwiga Huschitt, Dan Gîrleșteanu, Dan Grecu în cuvîntul lor au propus soluții practice, realiste, vizînd întărirea disciplinei universitare, creșterea gradului de conștiință a tuturor studenților în studiu și muncă, cuprinderea cît mai largă a studenților în cercetarea contractuală, preluarea de către organizațiile studențești a organizării muncii patriotice, revitalizarea activității cultural-artistice și sportive de masă.

Moment politic de ținută în viața studenților comuniști din Institutul politehnic, Conferința de dare de seamă și alegeri a constituit o platformă pozitivă pentru activitatea de viitor, o primă zi de lucru a noului consiliu format din oameni cunoscuți pentru capacitatea lor de muncă, pentru ceea ce se numește „activist complet”.

OVIDIU CORDUNEANU

MOMENT POLITIC DE ȚINUTĂ

Desfășurate sub semnul deplinei angajări de realizare a sarcinilor trasate de partid tineretului prin documentele programatice ale memorabilului Congres al XI-lea, lucrările conferinței de la I.A.T. s-au constituit ca un moment de vîrf în activitatea studenților agronomi.

Tovarășul Alexandru Diaconu a prezentat darea de seamă a fostului consiliu. Acest raport a surprins fidel acțiunile studenților agronomi, bunele lor realizări în triada învățămînt-cercetare-producție, unele carențe ale vieții de organizație, ale stilului de muncă a acesteia. Darea de seamă a stăruit mult asupra problemelor profesionale ale ultimilor ani, apelînd la întrebări la care anii de studii, consiliile facultăților și cel de la nivelul institutului vor trebui să le găsească răspunsul cel mai bun și în timpul cel mai scurt. Analiza detaliată a situației profesionale făcută în mod critic și autocritic a fost ascultată cu atenție de către conferință și reluată în discuțiile delegaților și invitaților. În raportul prezentat de comisia de cenzori a fost subliniată cu tărie contribuția pe care trebuie să o aducă birourile de an la acordarea ajutoarelor sociale și ale biletelor de odihnă și tratament. Birourile de an cunosc cel mai bine situația și activitatea studenților, ele sînt cele mai competente organe de rezolvare a problemelor social-studențești.

În discuții, majoritatea vorbitorilor au atins în cuvîntul lor două mari probleme: profesională și cea a integrării. Conferința a hotărît ridicarea continuă, prin verificări ritmice, prin analize lunare a situației profesionale la nivel de grupă, prin discuții de caz, prin folosirea corespondenței cu părinții.

Din discuții a reieșit că practica productivă, cercetarea științifică - într-un cuvînt procesul de integrare - nu numai că a fost înțeles de studenții agronomi, dar a trecut un an de cînd el este tradus în viață prin intermediul Stațiunii didactice și experimentale. Au fost relevate aspectele pozitive ale integrării dar și unele deficiențe ale ei. Gradul de mecanizare și de utilare a stațiunii este încă scăzut, lucru care duce la prelungirea perioadelor de practică, la o scăzută intensitate a activității profesionale. Tovarășul Iulian Drăcea, rectorul Institutului agronomic, pe lingă prețioase sfaturi și aprecieri aduse consiliului și conferinței, a cerut reprezentanților studenților în consiliile profesionale și în senat să fie mai energici, mai combativi, să-și exercite mandatele și în perioada dintre consilii. Discuțiile au dat conferinței un caracter de lucru, nu numai de analiză, au fost aduse completări programului de activități și dării de seamă, s-au privit problemele în profunzime, mergîndu-se pînă la ultima lor verigă.

Noul consiliu ales de conferință îl are în frunte pe studentul Alexandru Diaconu, agronomie III. Tot consiliul, în frunte cu președintele, este animat de dorința de a munci în așa fel încît U.A.S.C. din I.A.T. să devină un adevărat colectiv care muncește și trăiește în chip comunist. La Agronomie sînt toate condițiile pentru a realiza această dorință. Vă urăm succes!

LIVIU NADIȘ

Blazon pentru Congres

La marele forum al tinereții ne-om prezenta blazonul. Nu sculptat în metale prețioase, nu gravat pe spate...

Anotimp de bilanț.

Brume se pregătesc să pogoare din munți. Maramele lor împodobite ca argintul trecut prin mina celor mai pricepuți meșteri — ai zice că hotărânesc trecerea către iarnă. Cucuruzii au ajuns în pătule, sfecla se preschimbă în cristale lucii de zahăr... O mare de mâini care nu precupețesc eforturi, un ocean de priviri mai profunde decât oceanul, inimi mai darnice decât bogatele lanuri... Acesta ni-e blazonul!

Să fim buni — și ne întrecem să fim cei mai buni; să fim harnici — și ne întrecem să fim cei mai harnici. Intrecerile noastre au sens pentru că le cere pînă și vatra — pe care înaintașii au apărât-o cu sînge... Către ei ni-e blazonul!

Fiecare gest — cu dragoste. Fiecare secundă împlinită de dor. Și nu tihna, și nu mulțumirea... întotdeauna febra cu neliniștii a descoperirilor.

Se adincește memoria în Istorie și ne cere pași siguri, frunzi semețe, dîrzenie!

Către viitor ni-e blazonul.

Nu pe spade sculptat.

În suflete sculptat, în visuri, în gînduri, în fapte. Cu demnitate sculptat.

Ne știu cîmpurile, dealurile, munții.

Și marea ne știe. Nu doar culegînd roadele pămîntului. Construind șantiere, Aprinzînd focuri veșnice în furnale. Trecînd pe alei cu cărțile sub braț. Invățănd.

Invățănd și muncînd...

Acesta ni-e blazonul!

MARIA MAN
studentă anul IV I.F.

Elogiu

Este mai mult decît mitica viață a zeilor Olimpului. Deși nu s-a născut cu harul profeției. Cîmpia, izvoarele, munții pleșuvi și-au închinat darurile unui soare nepieritor — OM, ofrande smulse secularului Univers de către nemuritoarea zeiță — MUNCA. Ea l-a condus și l-a format în haosul milenar, dăruindu-i veșnicia clipei.

Pămîntul încă l-a primit cu austeritatea pe care o simte învinsul silit să-și apropie pașii spre vechile-i cunoștințe: îi era teamă de vitalitatea lui? Nu, spun legende, pentru că zeii n-au văzut în OM decît o fărîmă de viață. O, dar ei, prețioșii atotvieștorii ai muntelui sacru au dispărut aici. Pentru că omul — OM l-a întemnițat în mituri, furîndu-i eternitatea, pe care și-a transpus-o în propria-i VIAȚĂ.

De aici începe istoria. De cînd oamenii au început să se mîndrească de voința și credința în

forțele lor. Au construit palate ale rațiunii, fantastice comori de sentimente. Au devastat și ruinat castelele dogmatice, iar din florile primăvăraticii vieți au ridicat pedestale unei noi credințe perpetue: UMANITATEA.

Nimic mai sublim decît măreția faptelor, a gîndului și a trăirii sufletești. În ele și-au găsit agonia sceptrule, păsările ciudatului Hades, catedralele întinării, lanțurile de fier.

Pădurile virgine, riurile bogate i-au alergat înainte, i s-au spus. NATURA a cîștigat un prieten. Singurul...

Este mai mult decît mitica viață a zeilor Olimpului.

TRAIAN BACILA
student, anul IV Pediatrie

Un loc aparte în cadrul muncii politico-ideologice desfășurate de asociațiile studenților comuniști îl au **dezbaterile politice**. Această muncă politică concepută sub formă de dezbateri deschise concură și ea la formarea profilului omului nou.

Participarea la dezbateri trebuie privită ca o angajare politică în care să se adauge noi valențe personalității. Socialismul oferă cele mai bune condiții de realizare a personalității. Și personalitatea politică se formează prin muncă.

Finalitatea unei dezbateri politice o înțeleg prin sentimentul de angajare politică a celor care au participat la dezbateri. Acest sentiment nu apare în același timp la toți studenții, el poate apărea după prima dezbatere la unii, după mai multe la alții. Însă odată apărut, el se întărește continuu, dovedind fiind înseși participările la dezbaterile următoare ale studenților. Ei încep să trăiască aceste dezbateri, le duc cu ei dincolo de acest cadru organizat de desfășurare. Îmi place cînd la o altă dezbatere alți colegi de ai mei sînt cuprinși de sentimentul angajării politice. Știu că ei vor fi animatorii dezbaterilor următoare, că vor fi printre primii care vor răsfoli fișierul în căutarea unei documen-

tații care să le satisfacă dorința de cunoaștere. Văd în această participare la dezbateri o continuă perfecționare a calităților morale. Azi sîntem studenți, mâine vom fi

cipăm și-n viitor la conducerea vieții sociale, asigurînd și noi o continuă perfecționare a democrației socialiste. „Participarea maseilor la conducerea societății — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — este condiționată însă și de înțelegerea justă a fenomenelor economico-sociale, a situației politice, pentru a putea judeca lucrurile în cunoștință de cauză. De aceea, dezvoltarea democrației este strîns legată de ridicarea nivelului politico-ideologic, a conștiinței socialiste a întregului popor. Numai așa participarea la conducerea vieții economico-sociale va fi efectivă și nu formală”. Evident, participarea la conducerea societății reclamă competență și responsabilitate. Studentul care participă la dezbateri înțelege aceste lucruri. Dezbaterile politice studențești trebuie să facă din student un om angajat, cu o conștiință socialistă aleasă.

Așadar, finalitatea dezbaterilor politice studențești trebuie să deschidă cărări spre lărgirea orizontului politic, spre valențe noi, social-politice ale unui om de tip nou, om multilateral dezvoltat, înzestrat cu un umanism de tip socialist.

LIVIU NADIȘ
Agronomie, IV

Finalitatea dezbaterilor politice

oameni de răspundere și de decizie. Sîntem studenți cetățeni sau cetățeni studenți și trebuie să participăm activ la întreaga viață politico-economică a țării.

Participăm și va trebui să parti-

Sufletul tău — oamenilor

Nu poți fi decît cel mai fericit dintre muritori atunci cînd poți da o bucăcică din sufletul tău oamenilor.

Cîntă-le cîntecul tău. Pune-ți versul în slujba adevărului și frumuseții vieții lor.

Nu-l lăsa pe călător să aștepte în pragul casei tale. Întinde-i mina. Privește-l ca pe un frate bun.

Mîngiește creștetul copilului rămas orfan. Și pe părinții celor ce încă mai pier în războaie, învață să-i mîngie.

Să te doară amintirea de foc a Hiroshimei. Să te întărească chipul ei renăscut.

Urăște pe ucigașul lui Abraham Lincoln și iubește-l pe bunul Walt.

Cîntă cu Joplin și cu Zamfir dragostea biruitoare.

Nu cumva să nu încerci să dai ce e mai bun în tine oamenilor. Nu ne naștem cu o inimă în piept numai pentru noi. Într-o horă imensă se prind mîini de culorile diferite. Nu te desprinde dintre tovarăși. Luptă, cîntă, iubește alături de ei și vei avea dragostea lor.

Învață să zîmbești fericirii îndrăgostiiților.

Învață să ai încredere în omul de lingă tine. Iubește, mai presus de toate, libertatea.

Ridică înnuri de slavă bucuriei.

Și, cît nu e prea tîrziu, învață să stăvilești răul care plutește peste fericirea oamenilor.

Nu-ți căuta menirea în afara tovarășilor tăi. Dăruiește-le munca și iubirea ta.

CARMEN PAUN

Din activitățile permanente ale Casei de cultură a studenților

Clubul studentelor sau: să ne privim cu sinceritate

Ne propunem astăzi să vă prezentăm, din șiragul cluburilor Casei de cultură, un club, așa spune, mai puțin cunoscut, dată fiind marea lui tinerețe — CLUBUL STUDENTELOR. Înființat la finele anului trecut, clubul studentelor se

afină, doar din această toamnă, în plină activitate. Adică, în fiecare miercuri, la ora 20,30, în sala 202, amfitrioanele clubului își așteaptă invitatele.

De bună seamă, se impune o întrebare — ce anume se vrea acest club? Un club în exclusivitate destinat studentelor? Și da, și nu, în funcție de tematica propusă. Este suficient să enumerăm cîteva din temele prezentate pînă acum — „Mozaic autumnal”, „Poezia imaginii” (avînd-o ca invitată pe Adriana Simlovici, redactor la revista „Orizont”), „Un moment de sinceritate... sau cît timp acordăm îngrijirii noastre” (realizat cu concursul unui grup de cosmeticiene), „O noțiune interpretabilă — FRUMOSUL ÎN ARTA”, (temă susținută de asist. univ. Viorel Boldureanu), „Mini, midi, maxi?” (acțiune prezentată de un grup de creatoare de modele de la Cooperativa „Îmbrăcămîntea”) — ca răspunsul să se impună de la sine. Firește, clubul se adresează în primul rînd studentelor, străduindu-se, adeseori, să creeze cadrul adecvat unor discuții vizînd chiar intimitatea cului feminin.

Fetele sînt ca florile, unele trăiesc singure sau în grup, sînt vesele sau triste, dar toate, absolut toate au nevoie de îngrijire, de dragoste, de atenție. Nu-mi aparțin aceste

cuvinte, dar cred că este cea mai potrivită formulă de a ilustra necesitatea existenței acestui club. Întrebările despre noi, pentru noi. Adresate unor cadre competente. Vizînd sănătatea, frumusețea noastră. Atingînd sferile cochetăriei (atît de firești, atît de necesare, etern feminine!). Mîine poate, ne vom întemeia un cămin dar... astăseară sîntem gazde — iată doar cîteva posibile discuții viitoare. Un club al nostru, un loc, o ambianță în care să ne deschidem sufletele. Să dăm curs întrebărilor firești, fără sficiunea manifestată uneori. Să învățăm să ne cunoaștem. Să ne pregătim pentru viață. Să ne privim cu sinceritate în ochi, să admitem că „mîine” vom avea mult mai multe probleme de rezolvat decît azi. Să ne pregătim din timp pentru ele.

Există, așadar, un loc anume creat pentru voi, studentele acestui centru universitar. Se cere din partea voastră doar atît: să nu uitați ziua — MIERCURI — să nu omiteți ora — 20,30 — să nu ignorați sala — 202 — și... să vă spuneți cuvîntul — cu toată încrederea, cu toată sinceritatea, cu sufletul deschis, să vă adresați celei ce semnează:

DANA DINU

DIPLOMA DE ONOARE

Specificul muncii de asociație face ca girul pe care studenții îl acordă celor mai aleși dintre colegii lor să atingă o medie mică de ani, de regulă 3 la 5. Puțini sînt cei care, devenind cadre didactice în învățămîntul superior, să depășească această medie. Dar sînt mulți accia care, cu toată scurtimea unei asemenea perioade, se disting în mod deosebit, se dăruie cu pasiune muncii de organizație, sporind prestigiul noștrii de activist A.S.C. Ei sînt tineri care știu să renunțe, care pot să renunțe pentru a-i sluji cu energie și devotament pe accia care le-au dat, la rîndu-le, mult: încrederea. Sînt tineri exponenți ai noului, posesori ai unor calități care îi mențin permanent în primele rînduri. În toate planurile: de la cel politic la cel profesional. Dinamici și răbdători, activi și receptivi, îi găsești mereu în cercetare, în muncă, acolo unde viața este mai tumultuoasă. Satisfacția lor este, de cele mai multe ori, aceeași: mulțumirea că au mai adăugat ceva pentru oameni.

În acest an, după dările de seamă și alegeri, ca de obicei, „vechii” au cedat locurile mai tinerilor. Aproape toți au predat ștabela cu demnitate și mîndrie. Munca lor a fost

apreciată de colectivele respective și, ca o recunoștință deplină, Consiliul U.A.S.C.R. le-a conferit Diploma de onoare. Au primit-o Mircea Dorca, Doina Lungu, Ion Corduneanu, Adrian Cărașu, Horia Ciocîrlie, Petru Sim și Dumitru Cotleț — bine cunoscuți în facultățile și institutele respective.

A fost înmînată Diploma de onoare lui Daniel Iordache, Petru Boeriu, Radu Palicica, Dan Poenaru, Ioan Besoiu și Dan Trușiașu — evidențiați adesea în numeroșii ani de activități A.S.C.

Au primit Diploma Gheorghe Bogoevici și Gerhard Puri — recunoscuți, ani la rînd, în tot centrul nostru universitar pentru competență și conștiințozitate.

Și, în fine, a primit Diploma de onoare pînă ieri președintele C.U.A.S.C. al Centrului universitar Timișoara, Ioan Boldea. Pentru muncă, pentru dăruire, pentru abnegație.

Adăugăm și noi felicitările noastre pentru tot ce au făcut bun, pentru modul exemplar în care au înțeles că trebuie să acționeze un tînăr comunist!

Și succes în noile dovezi de încredere pe care societatea le va acorda!

FORUM STUDENTESC

BCU Cluj / Central University Library

Raportăm conștiinței noastre

Sîntem datori să tragem linie și să facem socoteala activității noastre. Să raportăm conștiinței noastre, dacă știm să-i ascultăm glasul. Se știe că ea este cel mai sever judecător al fiecăruia dintre noi.

Cinstim memoria eroilor căzuți pentru patrie. Prezentul și viitorul sînt tinerii anonimi ai zilelor noastre, făcînd prin puterea minții și a mîinilor lor, acte de vitejie și curaj, care îi ridică la rangul de eroi.

Clădesc orașe, ridică furnale, smulg rodul bogat al acestui pămînt darnic și mînos, se avîntă în tăriile cerului cu păsări măiestre, concepute și făurite de ei, au stat cu pieptul gol în fața pu-

hoaielor dezlănțuite de ploii și nu s-au lăsat pînă n-au dus a-pele în vechea lor matcă, de pază patriei zi și noapte, în laboratoare sau la planșetă. Aceste milioane de tineri care, deși s-au impus prin înfăptuiri mărețe, le place să se numere în rîndurile milioanei de eroi cotidiani.

Se cunosc de departe pentru că ei poartă în rîndurile imaginii datoriei împlinite și aceasta este cea mai înaltă distincție.

Ei au spus prezent peste tot, acolo unde țara a avut nevoie de sprijinul lor. Ei sînt gata să spună prezent oriunde patria le-o va cere.

DIANA CAZAN

RITHURI RITHURI RITHURI

Studenții agronomi au încheiat campania de recoltare. Planul a fost chiar depășit la unii indicatori ca: producția de porumb din lotul de hibridare, sector pomiviticol.

Conferința de dare de seamă și alegeri de la Facultatea de agronomie a fost foarte fructuoasă. Cînd președintele comisiei de propuneri a propus pentru funcția de președinte pe tovarășul Ciortea Gligor, toți delegații au început să aplaude. A fost cea mai adevărată expresie a unanimității delegaților. Felicitări președintelui și spor la muncă!

La căminul nr. 7 complex au apărut difuzoarele. Mai bine mai tîrziu decît niciodată!

S-a deschis Cantina nr. 2 a In-

stitutului agronomic, în vechiul local din apropierea gării. Beneficiari — anul IV Agronomie și studentele anilor I și II Agronomie.

ZECE ZILE DEDICATE EXCLUSIV FORUMULUI TINERETULUI

Organizată în perioada 26 octombrie — 4 noiembrie 1975 de către Consiliul U.A.S.C. al Centrului universitar, decada cultural-artistică dedicată Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. se impune prin bogăția conținutului și varietatea tematică, precum și prin multitudinea forțelor creatoare angrenate în pregătirea și susținerea manifestărilor incluse. Un rol important revine acțiunilor cu caracter poli-

tico-educativ ilustrate în decada pînă mese rotunde, concursuri cu premii, întîlniri sau expuneri din rîndul cărora enumerăm: „Am fost brigadier pe șantierele patriei”, „Tineri peisaje industriale din patria noastră”, „File din istoria U.T.C.”, „Problematika tineretului în literatura contemporană” etc. Acestor manifestări li se adaugă un număr însemnat de spectacole susținute de formațiile artistice ale facultăților, institutelor sau Casei de cultură a studenților în limbile română, germană, maghiară și sîrbă. O scrie de expoziții, seri de poezie, muzică sau film vor completa paleta variată a manifestărilor acestei decade pe care o dorim o expresie vie a vieții cultural-artistice a Centrului nostru universitar.

DOREL ȚAPIRDEA

confesiuni

Ochii medicului

În aceste zile premergătoare Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. ne găsim cu toții la locurile unde viitoarea profesiune ne solicită prezența, acolo unde reușim să căpătăm adevărate sensuri ale conținutului zilelor de mîine. Acolo unde cercetarea, producția, știința și cultura, menținerea stării de sănătate vor coordona prezența socială a activității noastre viitoare.

Am stat în ultima vreme în preajma unor ochi ce s-au aplecat poate și asupra noastră în clipele cînd ni se hotăra soarta sănătății sau chiar a vieții. Ochii pe care-i uiți greu, fiindcă chipul medicului e ascuns de bonetă și mască lăsînd ca numai luminile privirii să exprime totul: încredere, siguranță sau neliniște...

Există și cazuri cînd acești ochi nu-i vezi și deci nu-i poți ține minte, atunci cînd ei te-au examinat la vîrsta cînd privirea ta nu distingea încă nimic, iar mințile ta nu putea înregistra amintiri. Tu, de pildă, T. G., care ești acum elev, nu cunoști ochii ce-ți cîntăreau în urmă cu zece ani destinul, hotărînd dacă și cum poți trăi. Din cauza unei incompatibilități sangui-

ne a părinților tăi se formase acel icter grav, boală care nu prea cruță viața și chiar cînd ar fi făcut-o poate lăsa sechele iremediabile în sistemul nervos. Fii fără grijă, T. G., asta a fost acum zece ani... Acum ești sănătoasă... Ți s-au făcut două exaguiino-transfuzii, adică de două ori singele tău a fost în întregime înlocuit cu altul. Ochii pe care tu nu i-ai văzut s-au aplecat îndelung asupra ta, de nenumărate ori și, în cele din urmă, în ei a scripuit izbînda vieții...

Copiii se nasc în imensa majoritate normali, urmînd obișnuita și amuzanta „cale firească” a trecerii prin diverse saloane ale maternității pe măsura creșterii numărului zilelor de viață, pînă cînd ambulanța îi transportă împreună cu mamele lor la adresa lor de cetățeni ai Timișorii...

Acestor copii nu li se face nimic extraordinar. La scurt timp după naștere ei sînt trecuți în boxe separate... E, de fapt, o pasivitate aparentă. Ochii îi urmăresc și asta nu de acum, de la data nașterii. De nouă luni. Din clipa în care scot primul țipăt al vieții au, fiecare, o biografie în care stă notat totul. Totul e cu grijă consemnat, pentru că face parte integrantă din viitorul noului om, care cîntărește în circumstanțele postnatale doar trei-patru kilograme...

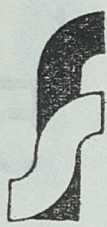
Copilul a plecat acasă. Cu o primă perioadă biografică acumulată cu primele zile de viață: creșterea greutatei, starea fizică, tonusul psihic... În nici o perioadă a vieții ochii medicului nu privesc ființa omenească de atîtea ori pe zi și cu atîta grijă ca în aceste prime zile... Ochii aceștia pe care tu, cel examinat, nu-i poți vedea...

Există și saloane speciale destinate celor veniți pe lume în condiții grele, la care, în ciuda controlului preventiv matern, a măsurilor obstetricale, s-a produs o naștere prematură. Un dispozitiv modern stă la dispoziția nou-născutului pentru a înfrunța adversitățile primelor zile. Ei sînt înconjurați cu dragoste și căldură omenească de toți cei din jurul lor, care vor ca ei să trăiască. Să se bucure de viață. Parcă și micuții din saloanele vecine, cu mîinile strînse, „le țîn pumnii” să treacă peste momentele cu adevărat dificile ale primilor „pași” în viață...

Se aude zilnic pe coridoare întrebarea cea mai obișnuită: „cîți pleacă azi?... „șapte”... Sînt zile cînd pleacă mai mulți... Cifre simple, obișnuite, care închid în ele expresia unei emoționante realități: oameni predați vieții după îndelungi, migăloase și neobișnuite examinări, tratamente și urmăriri...

Ochii... Ochii aceștia pe care nu-i vezi, atunci, ce însoțesc de-a lungul drumului ce începe aici, în maternitate, cu modestia anonimului.

IOAN ROMOȘAN
student, I.M.T.

COORDONATELE INTEGRARII

FĂRĂ CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ NU E POSIBIL PROGRESUL

Sinteți unul dintre cei mai vechi rectori ai țării. Această sarcină, sint sigur, că v-a adus și bucurii dar și greutăți. Ați putea să numiți câteva?

I. D. Institutul agronomic Timișoara, fiind înființat în anul 1945, are o vîrstă în care nu a reușit să-și realizeze o bază materială corespunzătoare noii concepții, privind învățămîntul integrat. În toți acești ani, cînd am avut răspunderea conducerii institutului, am militat pentru dezvoltarea bazei materiale și pentru realizarea tuturor condițiilor necesare desfășurării unei activități didactice și științifice care să se compare cu activitatea altor institute cu mult mai vîrstnice și, deci, cu o bază materială creată într-un timp îndelungat. În momentul de față avem satisfacția realizării unei Stațiuni didactice și experimentale model, care asigură instruirea studenților în condiții de producție, care le oferă posibilitatea să dobîndească cele mai intime deprinderi ale profesiei. Încredere în forțele lor proprii și avem certitudinea că toate acestea îi vor face utili în procesul de producție agricolă încă din primele zile de activitate. Dispunem de condiții de căminizare și cantinizare moderne precum și de spații de învățămînt dotate și organizate în cele mai bune condiții. A doua dificultate a constat din asigurarea unor cadre didactice bine pregătite care s-a realizat în cursul anilor. În prezent dispunem de un select corp didactic animat de dorința de a-și aduce contribuția la dezvoltarea învățămîntului, la buna pregătire profesională și politică a studenților.

R. Ce ați mai dori să faceți pentru Institutul agronomic Timișoara?

I. D. Aș dori ca în cel mai scurt timp posibil să realizez un complex de învățămînt integrat, concentrat pe teritoriul Stațiunii didactice și experimentale, care să permită utilizarea tuturor forțelor studențești și ale cadrelor didactice pentru pregătirea inginerilor agronomi, zootehniști și medicilor veterinari la nivelul exigențelor pe care le vîd din ce în ce mai mari în anii ce urmează.

INTERVIU CU TOVARĂȘUL PROFESOR DR. DOC. IULIAN DRĂCEA, RECTOR AL INSTITUTULUI AGRONOMIC

R. Ați participat direct la crearea soarelui de grîu Lovin 10 și la numeroase teme de cercetare. Cum ar trebui organizată cercetarea agricolă studențească?

I. D. Cercetarea în agricultură cred că ar trebui organizată în așa fel încît specialiștii din învățămînt și cercetare să lucreze împreună în cadrul unor unități bine dotate, care să permită punerea în valoare a experienței documentare și mobile de care dispun cadrele didactice și tenacitatea de care dispun cercetătorii. Cercetarea științifică în agricultură trebuie să aibă un caracter zonal pentru a putea răspunde cerințelor specifice sub raport agro-climatic. Cercetarea științifică studențească trebuie să se ocupe de ceea ce cadrele didactice și să realizeze convingerea în rîndul studenților că fără cercetare științifică progresul nu este posibil.

R. Într-un articol al dumneavoastră publicat de revista „Era socialistă” scriați: „a venit timpul ca și școala să învețe de la practică, nu numai practica de la școală”. Care credeți dumneavoastră că sînt punctele forte ale integrării și care sînt posibilitățile de instruire a studenților?

I. D. Afirmăm că a venit timpul ca și școala să învețe de la practică, nu numai practica de la școală se învețe de la practică, nu numai

școala să învețe de la practică, nu numai practica de la școală se referă la faptul că desfășurarea unui învățămînt integrat obligă cadrele didactice să transmită studenților nu numai cunoștințe teoretice culese din propria experiență, dar să le transmită tehnologii concrete despre cultura plantelor și creșterea animalelor și prin urmare obligă cadrele didactice să cunoască temeinic tot ce se petrece în unitățile productive, să învețe, cu alte cuvinte, nu numai din laboratoare și bibliotecă, ci și din realitatea practică. Pe de altă parte consider că în perioada în care unitățile agricole trebuie să realizeze producții tot mai mari, conducătorii acestora, foștii noștri studenți, au obligația să fie mereu la curent cu tot ceea ce în învățămînt și cercetare au sintetizat și distilat din experiența proprie și mondială ca fiind corespunzător a le aplica în țara noastră. Devine foarte clar că în condițiile actuale dascălii trebuie să fie la curent cu tot ceea ce se petrece în practică, pentru că numai așa vor putea realiza un învățămînt strîns legat de nevoile practicii. Acest lucru la noi se realizează în mod firesc în Stațiunea didactică și experimentală care, în viziunea noastră reprezintă un poligon de fortificare fizică, profesională și politică, în care muncesc și învață cot la cot studenții și profesorii, un loc în care școala învață mereu din producție, iar producția se perfecționează pe baza cunoștințelor teoretice.

R. Ce considerați că îi lipsește studentului de azi, specialistului de mîine? Cum apreciați dumneavoastră activitatea cadrelor A.S.C. din institut?

I. D. Studenții noștri au aptitudini pentru profesiunea aleasă, au dorința de a se pregăti și a deveni buni specialiști. Le trebuie, însă, dezvoltată perseverența cu care trebuie să se lucreze în agricultură, convingerea că fără a munci direct și nemijlocit nu vor putea fi stăpîni pe meseria pe care și-au ales-o. Ei au nevoie de un ajutor direct și total din partea cadrelor didactice. Cadrele A.S.C. din institut, în marea lor majoritate, au fost bine alese, fac parte din rîndurile studenților buni la învățătură, dar am impresia că nu manifestă suficientă exigență, că nu înțeleg întotdeauna adevărul sens al mandatului cu care au fost învestiți, că nu iau atitudine față de abaterile unor studenți ce nu înțeleg rostul disciplinei în viață. Aceste atitudini generează greutăți atît muncii de asociație cit și procesului instructiv educativ.

R. Ce doriți să transmiteți studențimii timișorene?

I. D. La început de an universitar doresc să transmit studenților timișoreni un an de învățămînt în care roadele muncii lor să le aducă satisfacții depline și bucuria supremă dascăliilor și părinților lor.

Sper că acest an este unul în care eforturile trebuie sporite în vederea întîmpinării Congresului X al U.T.C. și Conferinței X-a a U.A.S.C.R. și a împlinirii sarcinilor ce vor decurge din hotărîrile acestor evenimente de o deosebită importanță pentru viața și activitatea tineretului nostru.

LIVIU NADIȘ

În întîmpinarea Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței X-a a U.A.S.C.R.

Rezonante

Medicina, mai exact spus om-pacient, umanitate, este o profesiune în care arareori, trebuie să reacționezi spontan. În mod logic acționezi bazîndu-te pe ceea ce științele interdisciplinare pun la dispoziția discipolilor săi. Uneori ești chiar deschizător de drumuri, un pionierat pe care lumea îl poate considera, pentru un moment, o atitudine de demers abandonului. În aparență numai! Pentru că, perseverența și munca, o credință de neînlucuit în reușită, acestea sînt imperativele succesului perpetuu și ale satisfacțiilor în viață. Formați în contextul psihologic al lumii moderne, sîntem convinși că vom îndeplini la cel mai înalt nivel obligațiile de propagatori ai unei concepții juste în activitatea social-profesională a contemporaneității. Reușim pentru că putem concepe pe plan valoric mutații a celor doi coeficienți: superior și sintetic.

A aștepta însă din exterior o metodologie competentă (și aprioric considerată complotă) pentru a face față apelului spre prosperitate și progres, este o eroare. De aceea ne debarasăm de convenționalismul creativității (practic ineficace) și dăm trîmțirilor noastre alte directive. Acela al originalității simbolului, al descifrării sensurilor istoriei viitoare.

Voi încerca o concretizare a acestor imperative în cadrul I.M.T. Pentru că în preajma evenimentului de maximă importanță pentru studențimea țării — Congresul X U.T.C. și Conferința X U.A.S.C.R. — numai o privire de ansamblu poate fi grăitoare pentru status-ul actual al acestui for de cultură. Pe coordonatele unei efervescente activități de analiză a studenților mediciști la dările de seamă la nivel de institut. Cadrul discuțiilor a reliefat un factor major: participarea activă a studenților la îndeplinirea sarcinilor, cu elan și responsabilitate, cu dăruire și maturitate, aplicînd în fapt chemările adresate de partid și stat pentru ca tineretul să se găsească în primele rînduri ale luptei pentru edificarea societății socialiste multi-

lateral dezvoltate. Spectrul comportamentului studențesc evidențiază pregnant spiritul de combativitate revoluționară, de abordare a problemelor legate direct de viața de asociație cit și integrarea viitorilor absolvenți în tumultuosul ritm al vieții de zi cu zi.

Și pentru că nimic nu s-a realizat vreodată fără entuziasm, iată câteva dintre „convocatoarele conștiinței” la care s-a răspuns unanim: prezent! Clubul I.M.T. este oglinda manifestărilor studențești în întîmpinarea marelui eveniment. Au avut loc conferințe cu tematici diverse, dintre care, numai titlul lor redă valența profunzimii tematicii: „A.S.C. — factor dinamic în realizarea directivelor P.C.R. pe plan profesional-educativ”; „Rolul A.S.C. în formarea profilului tînărului specialist”; „Codul eticii și echității socialiste”; art. 10. Conștiință și competență profesională”; „Sensul filozofic al libertății. Libertatea ca necesitate și înțelegere” etc. Microspectacolul susținut în cinstea Conferinței X-a a U.A.S.C.R. și Congresului al X-lea al U.T.C. de către studenții Facultății de stomatologie în colaborare cu Liceul de muzică și Școala populară de artă, a oferit un conținut bogat: poezie patriotică, scenete ce au vizat viața organizației A.S.C. etc. Pentru luna noiembrie, clubul organizează spectacole de revistă, cu formațiile de dansuri, teatru, brigadă, — la cererea studenților.

În I.M.T. va avea loc competiția sportivă dotată cu trofeul „Cupa Iuliu Hațieganu” (volei, tenis, atletism, handbal, șah) cu participarea formațiilor sportive ale institutelor de medicină din țară. „Cupa Congresul X U.T.C. și Conferința U.A.S.C.R.” la tenis de cîmp este în plină desfășurare. Sînt câteva fapte care conduc la o concluzie: sîntem studenți, studenți-activiști, studenți-creatori, de valori spirituale. Mai concis, după Paul Valéry: „Construind mereu mi se pare că m-am construit pe mine”.

TRAIAN BĂCILA
anul VI, PEDIATRIE

LUMINĂ
E PE
FRUNTEA
NOASTRA

Trecutul tău zbuciumat, patria mea, l-am știut din legende și din miile de morminte răspîndite pe întinsul tău. De aceea fiii tăi de-acum îți dăruiesc tot ce au ei mai bun.

Puterea de gîndire ți-am dat-o cînd am putut tîlmăci cuvîntul, care te înalță necontenit.

Puterea de muncă ți-am dat-o dintotdeauna, cu forțe mari și tot mai mari cu trecerea timpului.

Ai fost o baladă, acum ești o istorie. În fața celui mai iubit fiu al tău, cel ce a creat istoria ta de acum, s-au plecat flamuri cînstind prin el existența ta de milenii.

Glasul tău a răsunat în cele patru semne ale universului, iar cîntecele tale sînt cîntate de milioane de oameni.

Sînt coplesită de mîreția ta și cîntul meu sfios alături de trîlurile limpezi ale ciocîrlici, te ridică asemeni ei în țările luminii.

Lumina s-a așternut și pe fruntea fiilor tăi care prin jertfa lor te-au făcut lumină.

Lumină e și pe fruntea noastră, a tinerei generații, semn că sîntem fiii tăi.

DIANA MARIA CAZAN
Anul I, Mecanică agricolă

Congresul al X-lea al U.T.C., Conferința a X-a a U.A.S.C.R.

In această toamnă studenții, prin adunările și conferințele de dări de seamă și alegeri și-au făcut bilanțul activității, au desemnat pe cei care vor avea răspunderea de a organiza și intensifica munca de asociație, pe cei care vor fi purtătorii lor de cuvânt în diferite consilii și senat. A fost o adevărată toamnă comunistă. Centrul nostru universitar și-a desemnat în conferința candidații pentru organele superioare. Cițiva dintre aceștia, la solicitarea noastră, au răspuns cu amabilitate citorva întrebări (și, după cum vedeți, fetele sînt foarte bine reprezentate !):

1. Ce înseamnă pentru dumneavoastră recentul vot al colegilor?
2. Evident că duceți cu dumneavoastră niște năzuințe, niște convingeri pe care veți căuta să le materializați. Amintți-ne cîteva dintre ele.
3. Cum înțelegeți relația student-activist sau activist-student?
4. Ce doriți să faceți pentru colegi, pentru intensificarea muncii de asociație la toate nivelele?
5. Cum vedeți legătura dumneavoastră cu colectivele studențești?
6. Doriți să transmiteți ceva colegilor de studiu din acest centru universitar?

Carmencita Corcheș

vicepreședintă a C.U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara

1. În momentul în care sute de studenți mi-au acordat votul, în minte îmi stăruia un singur gând: **încredere**. Am simțit deodată o hotărîre: să nu dezminț încrederea, să nu zădărnicesc speranțele.

Votul celor mulți înseamnă răspundere, o mare răspundere.

2. Ca la orice început de drum pornesc cu un mănunchi de gânduri. Aș vrea în primul rînd ca toți colegii mei să înțeleagă adevăratul sens al cuvîntului „student”. Studenția, această pîrticică tinăra din viață înseamnă muncă, abnegație, hotărîre dar înseamnă și delectare, bucurie. Să fim colegi și prieteni nu numai

pe coridoarele facultății, ci și acolo unde ne distrăm. Sînt mulți studenți care trec nepăsători pe lângă afișele cluburilor studențești sau cele ale Casei de cultură. Nu trebuie să uităm că în spatele acestor anunțuri s-au consumat ore de muncă, de planuri pentru a ni se oferi acțiuni cît mai plăcute și mai interesante. De aceea aș dori să pot insufla colegilor mei un licăr de pasiune în felul de-a privi tot ce se face pentru ei și multă tinerețe și entuziasm în răspunsul lor.

3. Nu cred în precumpănirea unuia din cele două activități. Mai degrabă aș spune că între componentele acestei relații există un raport de directă proporționalitate. În momentul în care ni s-a acordat votul de încredere, în viața noastră de student s-a produs o schimbare. Orele în plus necesare noii activități schimbă cu totul programul de studiu. Se cere un efort dublat. Totuși cred că numai fiind un bun student poți deveni un bun activist.

4. În acțiunile organizate, deseori se crede că doar anumiți studenți cu aptitudini deosebite în domeniul artei sînt chemați să-și dea concursul. Se întîmplă uneori ca numele aceluiași studenți să apară mereu pe afișele diverselor acțiuni culturale. Mai mult chiar, știindu-se că într-o facultate există un ansamblu for-

mat care repetă, dă reprezentații, mulți studenți consideră că strădaniile acestuia sînt deajuns.

Cred că trebuie creată o coeziune puternică între colectivele de studenți, nu doar în cadrul aceleiași facultăți, ci chiar între facultăți diferite.

5-6. Pentru că nu s-a scurs mult timp de la începutul noului an universitar, doresc să transmit tuturor studenților din Timișoara împlinirea tuturor aspirațiilor și reușita idealurilor propuse.

Carmen Severineanu

președinta C.A.S.C. de la Facultatea de inginerie chimică

1. Acest vot reprezintă pentru mine dovada peremptorie că am reușit să cîștig încrederea colegilor și asta cred că pentru oricine înseamnă totul. Am văzut în votul lor dorința de a acționa în continuare ca și pînă acum, pentru necesitatea de a mă angaja și mai mult în ceea ce privește activitatea de asociație. Votul colegilor mei m-a impresionat profund, căci nu am crezut că prin activitatea depusă pînă acum pot avea din partea lor girul de încredere, îndemnul de a fi și-n viitor la fel de acord.

2. Năzuințele ce le duc cu mine sînt: dorința de a întări în rîndul colegilor unitatea de acțiune, de a contribui activ la toate activitățile social-obștești, de a fi un exemplu de corectitudine, de promptitudine în ceea ce privește rezolvarea problemelor ridicate, de a contribui la deplasarea centrului de greutate al activității de asociație la nivelul anului.

3. Se completează reciproc. Studentul cere mult studiu, multă exigență în pregătire, studiu individual, formarea unui orizont cultural etc.

Activistul cere: angajare, entuziasm tinerețesc, dorința de a te pune în sprijinul, în ajutorul celor care te-au ales. În final, din combinarea acestor două aspecte, rezultă un timp liber redus la maximum dar și o realizare deplină a năzuințelor, convingerilor tale, un sentiment de par-

ticipare plenară la intensa viață a studențimii contemporane ție.

4. Dorește să mă străduiesc pentru realizarea unei suduri, a unei legături între nivelele asociației arătîndu-le colegilor că, în conformitate cu principiul centralismului democratic ce domină azi societatea noastră, ei trebuie să facă mereu propuneri pentru rezolvarea problemelor, că **bunul mers al activității de asociație depinde de ei, de matura lor gîndire, de poziția lor**. Ei trebuie să fie activi, interesați de tot ceea ce îi preocupă și pe colegii lor mai mari, să aibă o **atitudine colegială**, să nu se sustragă răspunderii.

5. O văd foarte optimist. Faptul că mi-au acordat votul lor, nu va constitui pentru mine un prilej de a mă situa undeva în afara colectivelor studențești, ci, din contră, mă obligă să acționez în interiorul lor. De aceea voi căuta să rămîn la fel de sociabilă, de plină de solicitudine ca și pînă acum. Ce pot fi activiștii de asociație fără o solidă legătură cu colectivele studențești?

6. Dorește să le transmit cele mai frumoase gînduri. speranța că numai fiind uniți putem realiza ceva cu adevărat bun, valoros și binecîntes, nu voi încheia decît cu studentescul „baftă” la examenele ce vor veni.

Ioan Bogdan

Student la I.A.T.

Încrederea acordată de colegii mei, votul celor mulți mă obligă să-mi fac încă odată bilanțul activității, să încerc mereu să fiu mai bun, să răspund încrederea acordată prin intensificarea activității de asociație, prin rezultate profesionale foarte bune.

2. Duc cu mine năzuințele și convingerile studenților agronomi timișoreni, care raportează **Congresului al X-lea al U.T.C., Conferinței a X-a a U.A.S.C.R.**, rezultate remarcabile, năzuințe spre altele mai bune și convingerea că aceste rezultate vor prinde contururi, iar bilanțurile viitoare să ne dea prilej de noi satisfacții.

3. **Studentul activist** este prin excelență un tînr foarte bine pregătit profesional și cu reale veleități politice, un om de acțiune, foarte receptiv la ideile valoroase ce pleacă din rîndurile studenților, un excelent mobilizator. Raportul student-activist își găsește expresia în participarea studenților la acțiunile inițiate de asociație.

4. Cunoșc viața de organizație din cadrul anului — verigă de bază în viața de asociație și sînt convins că **puterea exemplului personal trebuie să primeze** în viața unui colectiv. Voi încerca să întăresc la fiecare activist din asociația noastră convingerea că atunci cînd îți organizezi timpul și munca este absolut sigur că vei reuși în tot ce-ți propui să faci.

5. Desfășurînd o activitate de asociație la toate nivelele intri în contact cu diferite colective de studenți, cunoscîndu-le preocupările, aspirațiile, greutățile.

Important este să te integrezi în aspirațiile lor frumoase, să vadă în tine un asociat, să-i ajuți să depășească eventualele greutăți.

6. Aș dori să le transmit tuturor studenților din orașul de pe Bega, împlinire profesională și socială și felicitări pentru fericita ocazie de a studia în unul din cele mai mari centre universitare ale țării, în unul din orașele care-ți oferă excelente condiții de muncă și viață.

Ecaterina Trankulov

vicepreședintă a C.U.A.S.C. de la I.M.T.

1. Votul celor mulți înseamnă pentru mine încredere, prietenie, atașament, tot atîtea dovezi de recunoaștere a activității pe care o depun pe linie de asociație cît și o confruntare cu mine însămi, o angajare fermă de-a acționa în scopul rezolvării problemelor de asociație.

2. Năzuințele mele sînt năzuințele întregului nostru tineret. Doreșc să mă pregătesc cît mai bine pe linie profesională și politico-ideologică, să fiu de un real folos celor care mi-au acordat votul lor, să militez activ pentru traducerea în viață a Programului P.C.R., să întîmpin **Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a a U.A.S.C.R.** printr-o susținută activitate în toate domeniile, să mă formez ca persoană cu înaltă ținută etică.

3. Cred că acești doi termeni definesc o relație de implicare profundă, de completare reciprocă. Student este tînrul ce se pregătește într-un domeniu pentru a deveni în cîteva ani util țării, iar activist este același tînr care este conștient că nu se poate trăi în zilele noastre izolat „într-un turn de fildeș”.

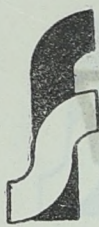
4. Pentru colegii mei doreșc să fiu în primul rînd o colegă la fel de bună ca și pînă acum, să manifest o atitudine combativă față de abaterile pe linie profesională și de conduită.

5. În cadrul comisiei politico-ideologice în care îmi desfășor activitatea la nivelul Consiliului U.A.S.C. din institut, voi acționa pentru organizarea unor ședințe de dezbateri cu participarea activă a studenților, dezbateri în care să se analizeze problemele pe care conducerea de partid și de stat le supune dezbaterii întregii națiuni. De asemenea, vom avea în vedere teme pentru dezbateri propuse de anii de studiu, probleme ce interesează particular pe membrii A.S.C. ai respectivului an de studiu.

6. Colegilor mei din centrul universitar Timișoara doreșc să le transmit, prin in-

termediul revistei, o chemare la realizarea unor rezultate bune pe toate planurile, rezultate cu care să întîmpinăm cele două evenimente ale vieții noastre de asociație: **Congresul X U.T.C. și Conferința a X-a a U.A.S.C.R.**, satisfacții pe plan profesional cît și o invitație la întrecere a tuturor facultăților în ceea ce privește activitatea profesională și viața de asociație.

Izvozul

Eugen Dorcescu

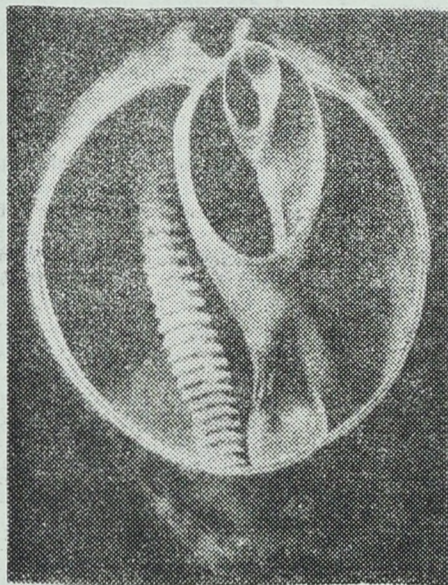
Lăuntric stîlp a cărui umbră crește
De cîte ori fereastra-și moaie frigul.
Trec minutare — trîmbele de pește
Înfipt în țarm, la rădăcină, digul.

Reportaj

Privește-aceste case lingă fluviu.
Cum de-am uitat că frunzele de viță
Tresar cu-aceiași spasm cu care-n schiță
Și-n schelă rîde chipul lui Vitruviu?

Un stol de umbre leagănă bulboana
Îndepărtat, ca-ntr-un tablou cu fructe.
Fundalu-i umbră doar; pe viaducte
Sub sori de fier se scutură coloana.

Și iar cîntăm. De-ar fi și mai umile
Pletele mării, palid aburinde
La orișice răs_pîntii ne-ar cuprinde...
O, marea de zenit a unei zile!

Cu ochi de fosfor, iarăși înecatul
Culegător de alge în pustie.
Mărunte hieroglife apa scrie.
O rază bate dalele de-a latul.

Uneori dimineața

Uneori dimineața se-ndoaie
a ploaie
și-atunci îngrămădim triști
lingă moarte
cuvintele toate
și cotrobăim mohorîți prin unghere
după umbrele
și dacă nu găsim înconjurăm
fără nici un rost masa
și privim fără să vedem
casa
și pentru că totuși
dimineața se-ndoaie a ploaie
desenăm mare
pe peretele din fața ferestrei
un soare.

VASILICA COTOFLEAC

Ultima danaidă

Trecea
încet
cu părul desfrunzit
cu pasul cald de vârgură robită
cu pleope ce se supuseseră cuminiți
și degete ce mîngîiaseră șoptit
și iarba mirosea în urmă
a iubire.

Emilian Stanev

Antihrist

Cel de-al doilea roman al lui Emilian Stanev, a-părut recent în traducere românească la cinci ani după ediția princeps, se circumscrie fenomenului literar european contemporan deopotrivă prin profunzimea ideatică și prin bogăția mijloacelor de realizare a demersului epic. **Antihrist** este romanul confesionar al unei conștiințe într-o deloc ciudată evoluție de la stadiul individual la cel colectiv, romanul unei existențe comune prin omenesc și superioritate prin spirit, este, în sfîrșit romanul unei ascensiuni gradate spre un mare adevăr uman: a gândi înseamnă a fi liber.

Asistăm, martori și judecători în același timp, la contorsionarea unui eu anxios pornit în căutarea divinității cu senzația obsesivă a neajungerii adevărului teologic în explicarea lumii. Personajul dublat Enin-Teofil cunoaște degradarea pietății împinse la absurd (născută din candoarea și inocența copilăriei într-o Bulgarie orbită de religiozitate) pînă la polul opus, negarea divinului, dobîndirea adevărului faustic al muncii și luptei ca sensuri unice ale vieții. Enin-Teofil își refuză contemporaneitatea prin însăși armele ei: în drumul de la absurd la real el înțelege că Dumnezeu și țarul nu au nimic comun, că iadul e însăși lumea în care trăiește și schimbarea ei presupune lupta, nu aceea, nu izolarea mistică stearpă. Acest drum creează cadrul unei acute analize social-istorice a epocii de la sfîrșitul celui de-al doilea țarat bulgar în momentul de maximă expansiune otomană.

Personajele lui Emilian Stanev nu au nimic teribilist, comportamental vorbind, dar se individualizează prin ceea ce simt și gîndesc, prin felul eroico-tragic în care receptează evenimentele. Și tocmai aceasta e una din valențele valorice a scriiturii prozatorului bulgar: deslușirea poeziei în nepoetic, a extraordinarului în banal.

Concepută ca roman filozofico-istoric, cartea lui Emilian Stanev se refuză oricărei tentative de încadrare rigidă; **Antihrist** este în egală măsură roman psihologic, filozofic, istoric și social, poem al luptei milenare a poporului bulgar pentru libertate, e- logiuu gîndirii ce se simte liberă chiar și atunci cînd trupul e încătușat. Este greu să definești într-un singur sens mesajul romanului **Antihrist**; prin generozitatea implicațiilor general umane, prin profunzimea semnificațiilor, proza scriitorului bulgar este deschisă unor multiple interpretări îndeplinind astfel condiția primară a oricărei mari literaturi.

MARIAN ODANGIU
anul II - filologie

Tu cum o duci cu viața de student?

Prin sat nimic nou
tot cum știi. Azi ultima
zi din februarie fulguie de zăpadă
pe la soru-ta Gica, este la fel
ei și-au luat o mașină Dacia
Petrișor conduce bine fiind calm
mugurii au planuri serioase cu pomii
și anul acesta cu ce am luat
pe purcei am cumpărat lin pentru vacă
la țară nu se poate trăi fără lapte
tu cum o duci cu viața de student
că noi cu a noastră pînă la această dată o ducem
bine
în rest ne pregătim sănătoși pentru muncă
pînă la vacanță mai este un pic
atunci ne va fi mai ușor și cu tine
în inchiere te pup
despre bani ce să-ți fi scris dacă deocamdată nu am
dar tot îți trimitem o sută de lei
învață să te bucuri atît tu cit șinoi.
Și să te comporți așa cum și se cere.

M. BIRSILA
Filologie, II

În loc de invitație

Întîlniri cu scriitorii, discuții conduse abil de cei mai competenți dintre noi, ședințe de lucru, poezie și muzică, iată profilul unui cenaclu despre care încerc să scriu ca despre un prieten care îmi dă uneori să mînie.

La asta mă îndeamnă și faptul că nu m-am întors de la nici o ședință a lui cu sentimentul că am pierdut timpul, și faptul că, indiferent de calitatea textelor literare citite în cenaclu, participarea la discuții a asistenților V. Crețu, Pop Corniș, Stela Mirel, R. Bărbat, V. Boldureanu și alții, a însemnat de fiecare dată o foarte instructivă și interesantă „excursie literară” prin operele celor mai mari scriitori ai zilelor noastre și ale altora, o introspecțiune în diferite modalități literare de a crea, un cald și prietenesc indemn la studiu și muncă.

Poate că de aceea cenaclul are printre membrii lui atît studenți de la medicină, informatică, arte plastice, cit și de la politehnică și chiar de la filologie. Repet, „și chiar de la filologie”, pentru că studenții de la această facultate care frecventează vreun cenaclu pot să fie numărați pe degetele de la o singură mîna, deși activitatea cenaclistă ar trebui să fie pentru ei o completare pe viu a activității de la seminarii, cursuri, cercuri științifice sau din bibliotecă (deși după ce vor deveni profesori vor avea datoria morală de a îndruma, acolo unde se va ivi prilejul, pe drumul lor tinerele talente).

Uneori îmi trece prin gînduri întrebarea cum ar fi literatura noastră de astăzi dacă la fiecare școală din țară s-ar fi aflat, numai de 50 de ani încoace, măcar cite un profesor cu gustul estetic nesupus unor limite didactice, și entuziast, care să fie convins, de exemplu, de importanța semănătorismului cit și de a dadaismului, care să-i explice clar elevului ce înseamnă Coșbuc și ce înseamnă Tzara, iubindu-l pe Coșbuc așa cum trebuie Coșbuc să fie iubit și pe Tzara așa cum trebuie Tzara să fie iubit. Desigur, nu trebuie neapărat să frecventezi un cenaclu pentru a fi un astfel de profesor, dar e clar că un frecventator asiduu al unui cenaclu cu un climat intelectual de bun nivel, are niște posibilități speciale de a se edifica asupra fenomenului literar contemporan, de a-și cultiva capacitatea de discernere, de a-și găsi cit mai repede timbrul propriu dacă bate la porțile literaturii și are vocație.

Aspectele de acest fel sint foarte multe, dar nu ne propunem să le enumerăm acum.

De fapt, e limpede ce scop au aceste rînduri, așa cum e limpede că așa fi vrut să scriu despre cenaclul „Pavel Dan” ca despre un prieten care îmi dă uneori să mînie, dar cuvintele sint niște așchii care nu întotdeauna sar aproape de lemn.

M. BIRSILA

Unde filologii

La cîteva zile de la... și literatură rom... imi zice directorul... să faceți un text... pînă atunci recu... de... este concurs... ani, de română... obligat să fiu și... Brigada nu a st... Așacă au urmat... partea directorului... lui, puteți întem... Conduceți și cenacl... plecarea lui Vasi... sitate), mai vede... vorbiți-le cite ceva... la mina... ați... etc., etc.

Ca student, imi... din care pot num... personalitate se... critică literară, zic... Almăjan, Eugen I... Dolângă, Serban... Jeccea (Bărbat),... Lucia Zamfir, Mo... o mă referi doar... activitate în Timi... rice; aparține în... Din seriile urm... Viorel Boldureanu... no, Liviu Teghuiu... Dar pe cine pu... logi? Desigur, O... Odangiu și Mirc... Nu-i întinlim în... in Drapelul roșu... Există cenacluril... care este umare... aceste oameni? Forum studentesc... teratură - din t... templu cu lucrăril... dești ca atunci, ților... Ce minun... talente ar fi fost

Și totuși, unii f... vistei noastre. N... știm că nu reflex... universitar cu ap... sint filologii? De... doresc în discuții... clusiv a filozilo... Și mai mult. P... logie nu s-a inte... buția filologilor... parte, aceleași c... cîțiva ani. Cadre... este incomplet d... de la cursuri și... notări cu exemp... invățămînt.

Poate, decanatu... ționat) în aceast... facultății... a sp... rapid, concret, e... Ne sint cunoscu... de a orienta st... și laudabile într... versitare: prof. Mirel, Vasile Cre... lista (suficient de... și... funcții, să in... latente. Și aces... dem că natura... țile '63, '64, '6... Cu condescența... notez aceste rînd... nă, necesară.

Ceo mai mar... clasa la care fu... 40) au devenit p... prin fapte conc... meze pe dascălil... Todoran, Ștefan... Clio Mănescu, Li... Corneliu Nistor și... Și nu e greu. I... tre catedră și b... Mulțumirea va... Vom putea spu...

Pastel (*)

Liniștea drumurilor arde
în pași nerostiți,
salcia curge
cu dor de durere,
din ierburi înalte
fărmuri
ascultă
cîntatul
cercurilor de ape
și-și unesc mîinile
sub aripi de rouă.

Pastel (**)

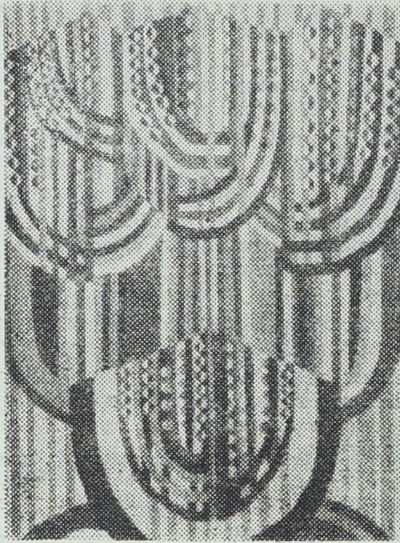
În apele tale
adie frunze
și florile
plîng curat.
În plete
vor răsări dorințe
și sălciiile
vor pluti
clipocind aprins.

Viziune

Sfera și-a deschis
pîntecul
și zările
și-au prelins rădăcinile

adine.

Din mare
se scurg scările soarelui
spre uscatul asudat

de trudă,
furnici
urcă și coboară,
deschizînd ochii zărilor.

TRAIAN TRAIAN
Electrotehnică, II

Nevoia de comuni- care reflectată în literatura științifico- fantastică

Nevoia de comunicare este o caracteristică biologică, ale cărei limite pe scara speciilor ar fi greu de definit. Albinelile, prin „dansul” lor, comunică ceva suratelor (direcția, distanța, cantitatea sursei de miere). Prin gesturi, sunet, emisiuni ordonate sau de altă natură (unele încă necunoscute) comunică și alte specii. Dar între toate acestea și comunicarea dintre indivizi în sensul uman este cam aceeași distanță ca și între capacitatea funcțională a creierului uman și capacitatea funcțională a creierului altor specii. La om, nevoia de comunicare trece din domeniul biologic în cel social; ea stă la baza vorbirii și, prin vorbire, la transmiterea și stocarea experienței — condiția civilizației și culturii. Nevoia de comunicare a stat la baza scrierii, apoi la baza tuturor artelor (unele chiar mai vechi decît scrierea!).

Nevoia de comunicare — așa cum există ea la om — se găsește într-o strînsă interdependență cu o altă necesitate specific umană: setea de cunoaștere. Experiența și capacitatea de cunoaștere a unui individ este mai mică decît experiența și capacitatea de cunoaștere a mai multor indivizi. Aceasta din urmă se poate achiziționa cu ajutorul mijloacelor de comunicare: vorbire, scriere, arte...

Rămîn însă totdeauna domenii întinse în care cunoașterea nu poate pătrunde. Unele sînt de context istoric: nu s-a atins la un moment dat treapta istorică ce permite un grad anumit de cunoaștere (grecii antici nu aveau de undă bună existența pulsarilor sau a mezonilor miu pentru că telescopul, ciclotronul, camera cu bule nu erau încă inventate). Altele sînt de însăși natura umană: numărul limitat al organelor de relație, acuitatea lor limitată.

Pentru „a afla” lucruri noi, inaccesibile facultăților și experienței umane dintr-un moment istoric dat — deci pentru satisfacerea nevoii de cunoaștere — oamenii au încercat, potrivit gradului de dezvoltare a societății, comunicarea cu altcineva, din afara propriei specii, cu cineva care să aibă posibilități de cunoaștere dincolo — sau altfel — decît cele umane. Există așadar încercări de a comunica cu ființe imaginare. Acestea și-au găsit o largă reflectare în literatura timpului (basmul, mitul, legenda etc.).

Astăzi oamenii caută să comunice — de pildă — cu delfinii. Sînt apoi cunoscute încercările lui Backster (și ale altora) de a se folosi de experiența plantelor. Asemenea lucruri își găsesc și ele o reflectare substanțială în literatura beletristică și anume în ceea ce se numește de regulă literatura științifico-fantastică. Aceasta imaginează societăți organizate de cetacee sau de plante înzestrate cu rațiune, aici, pe Pământ, sau pe alte planete.

Un larg ecou își găsește în literatura științifico-fantastică ipotezele privitoare la existența unor ființe înzestrate cu rațiune pe alte planete și chiar încercările ce s-au făcut și se mai fac de a comunica cu asemenea ființe. Acestea n-au nimic comun cu încercările mistice din trecut; ele se fac de către oameni de știință, cu mijloace de cea mai înaltă tehnicitate.

OVIDIU ȘURIANU

Unde filologii?

La cîeva profesor de limbă latină, într-o pauză, dintr-o clasă, pînă luni vă rog să scrieți o poezie; tot timpul lucrului. La data următoare, la vreo 13 zile, să-mi dați de română, nu-s de altă limbă.

În perioada 1962-1966, s-a organizat o comisie de studiu a poeziei, prezisă de un grup de studenți a căror sarcină era să cerceteze în poezie, proză, dramă, romanele lui Ungureanu, Ion Marin Poniș, Dascălu, Nicolae Ursu, Sergiu Drincu, Rodica Dăncuș, Ion Medoia, Ion Ștefan și mulți alții, spre a stabili și acum în plină dezvoltare criteriile valorii literare (și să se prezenteze la o conferință de studiu).

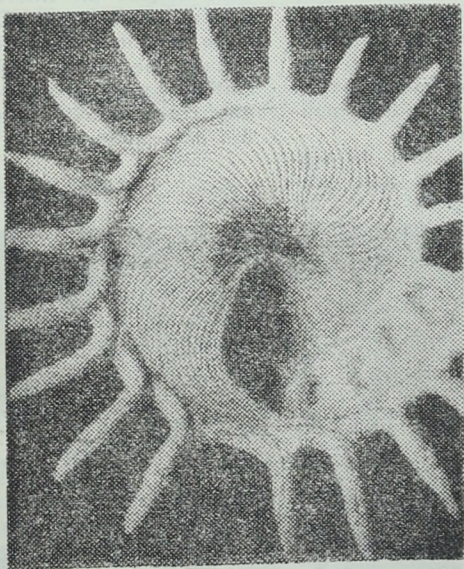
În perioada 1962-1966, s-a organizat o comisie de studiu a poeziei, prezisă de un grup de studenți a căror sarcină era să cerceteze în poezie, proză, dramă, romanele lui Ungureanu, Ion Marin Poniș, Dascălu, Nicolae Ursu, Sergiu Drincu, Rodica Dăncuș, Ion Medoia, Ion Ștefan și mulți alții, spre a stabili și acum în plină dezvoltare criteriile valorii literare (și să se prezenteze la o conferință de studiu).

În perioada 1962-1966, s-a organizat o comisie de studiu a poeziei, prezisă de un grup de studenți a căror sarcină era să cerceteze în poezie, proză, dramă, romanele lui Ungureanu, Ion Marin Poniș, Dascălu, Nicolae Ursu, Sergiu Drincu, Rodica Dăncuș, Ion Medoia, Ion Ștefan și mulți alții, spre a stabili și acum în plină dezvoltare criteriile valorii literare (și să se prezenteze la o conferință de studiu).

În perioada 1962-1966, s-a organizat o comisie de studiu a poeziei, prezisă de un grup de studenți a căror sarcină era să cerceteze în poezie, proză, dramă, romanele lui Ungureanu, Ion Marin Poniș, Dascălu, Nicolae Ursu, Sergiu Drincu, Rodica Dăncuș, Ion Medoia, Ion Ștefan și mulți alții, spre a stabili și acum în plină dezvoltare criteriile valorii literare (și să se prezenteze la o conferință de studiu).

O ceartă de cuvinte

Observăm odată că, în ciuda strămoșilor ei venerabili, literatura SF e de fapt atît de nouă încît nu s-a învrednicit încă de o denumire adecvată. Fi-rește, n-avem cine știe ce motive de incitare cînd ni se pomenește de „literatură științifico-fantastică”, formulă plată și greoaie pe măsura unui simbol de publicatie tehnică, după cum nu am apreciat termenul mai vechi de „literatură viitoristă” sau echivalentul lui mai recent, „literatură de anticipație”, dincolo de caracterul incomplet al denumirilor. Dar, cum, spre deosebire de magicienii, considerăm că

pînă la urmă apelativul e mai puțin important decît realitatea pe care o desemnează, ne-am resemnat să scriem pur și simplu, în speranța că istoria literaturii va ști să consemneze cîndva în mod corespunzător capitolul celor mai semnificative vise, al celor mai răspicute lăuri de atitudini ale secolului XX.

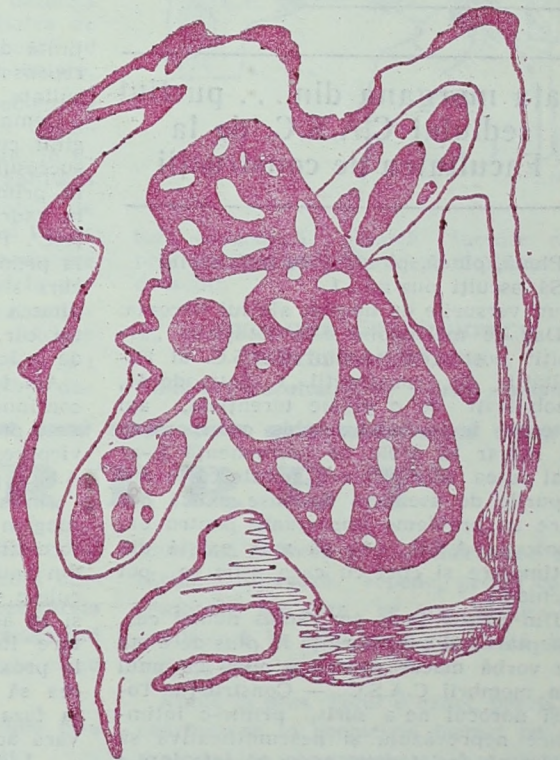
Iată însă că rapida evoluție a genului nu înce-tează a ne pune probleme. După strămoși și clasici, după un SF modern, o nouă etapă a dezvoltării aduce în prim-planul atenției „fiecțiunea speculativă”. Anglo-americanii, inventatorii ai denumirii, de vreme ce tot ei au pus în circulație primele mostre ale noului produs, nu s-au gîndit și la noi: science-fiction sau speculativ-fiction, pe malurile Tamisei sau ale Potomacului fiecare poate înțelege prin SF ce dorește. Dar noi? Să inversăm inițialele rebotezînd FS ceea ce ne resemnase să desemnăm prin SF? Eu aș zice să nu ne pripim, și mai ales să nu neliniștim. Vorba lui Creangă, multe am trăs și nu m-am ras, nici dintr-asta nu m-oi tunde... Denumiri, după cum am văzut, au fost destule și, fără doar și poate, vor mai fi. Noi să ne resem-năm să scriem pur și simplu în speranța că istoria literaturii... (dar de ce mă lăsați să mă repet?)

Nici această ficțiune speculativă nu mă prea incită ca denumire, speculativă — după umila mea părere — fiind orice ficțiune literară care se respectă. În schimb, cred că importanță e încercarea recentisimei faze a evoluției genului de a se descotorosi de prea tiranica dominație a factorului „științific” și întronarea, în locul lui, a speculației, cu alte cuvinte, a reflecției filosofice. Văd într-asta o tentativă deliberată de a proclama ajungerea la maturitate a unei literaturi ce nu se mai vrea „de aventuri”, „de tineret”, ci își propune să intre pe marelă făgaș al Literaturii. Realitatea astfel desemnată este, din nou, mai importantă decît apelativul.

În fond, asistăm la o revoluție din interiorul genului. Ficțiunea speculativă reprezintă aportul unei noi generații de scriitori care înțeleg să experimenteze și în sfera SF (la urma urmei, de ce nu?), așa cum colegii lor experimentează în celelalte genuri ale prozei, poeziei sau teatrului. De aceea nu trebuie să ne mire (și nici să ne alarmeze) faptul că unele dintre producțiile „noului val” sînt greu inteligibile: cînd vrei să spui dintr-o dată, dibuind în căutarea unor forme cu desăvîrșire noi (măcar în limitele genului), riscul unui anumit grad de obscuritate nu poate fi evitat. Esențial e însă faptul că se caută în mod pasionat, cu abnegația marilor creatori, că SF-ul nu mai constituie domeniul tîhnit al unui artizanat pseudo-literar în marginea științei, că a devenit parte integrantă a Literaturii și resimte șocurile tuturor exploziilor care o străbat, că nu mai reprezintă — din punct de vedere strict literar — o oază prăfuită și, de aceea, desconsiderată.

Procesul e în curs. Exagerările vor fi părăsite treptat, apele se vor decanta. De pe acum încep să răsară din valurile răscolite, uneori tulburi, piscurile unor opere majore. Pentru ele va trebui găsit un nume, dar asta rămîne sarcina istoricilor literari. Misiunea scriitorilor e aceea de a înălța edificiul literaturii, reprezentativ pentru epoca noastră. Restul, mă tem, e doar o ceartă de cuvinte.

VLADIMIR COLIN

ANTICIPĂRI pentru numărul viitor al revistei „Forum studentesc”

Numărul 12 al revistei noastre (luna noiembrie 1975), își propune, pentru paginile de literatură, să vă prezinte: — poezie, proză, critică literară, cronică de carte și probabil, o primă... revistă a revistelor studentești.

Pentru poezie și proză așteptăm o colaborare mai substanțială a enacnelor literare din institute și de la Casa de cultură a studenților.

Dintre cronicile propuse reținem, îndeosebi, pe cea referitoare la Teoria progresului literar-artist, de Ignat Florian Bociort, profesor la Universitatea Timișoreană.

Tot în aceste pagini vă vom informa despre rezultatele concursului de creație — **Orizonturi studentești**; o primă veste: pînă la închiderea ediției noastre, se prezentaseră puține lucrări de literatură și... nici una din muzică, film, fotografie! Sperăm să ne fie îndreptățit optimismul, crezînd că, pînă la urmă, vor fi onorate toate compartimentele prestigiosului concurs. Ne bazăm pe faptul că, în ultimele zile, numai la redacție și-au făcut apariția numeroși creatori de poezie, proză scurtă, caricatură, grafică etc. Deci, talente există. Noi le așteptăm cu deosebită plăcere.

REDACȚIA

Timișoara culturală

VIFORUL

Gong al Naționalului Timișorean.
Debut de stagiune cu drama istorică „Viforul”, de Barbu Ștefănescu Delavrancea.

Dramă clasică, dramă de forță și tonalitate shakespeariană, drama lui Ștefan al IV-lea cel Tânăr — domn al Moldovei Domn tinăr și răzvrătit. Personaj pregnant, el luptă continuu spre a scăpa de cătușele ce i le impun puternicii boieri pământeni; caută să se smulgă de sub tutela lui Luca Arbore pentru „a se face” domn — domn adevărat și deplin — peste pământul și suflarea Moldovei.

Lupta aceasta continuă, devorantă cu boierii, pe de altă parte povara ce i-o impune scaunul domnesc, pe care nu de mult îl ocupase Ștefan cel Mare, îl împing spre o tiranie sângeroasă, spre o domnie despotică — „vifor” ce devastează totul. Caracterul coleric, nestăvilit, setea de putere, conflictul puternic, violent cu boierii, în fine, un Ștefăniță continuu copleșit de numele ilustrului său bunic, creează o tensiune dramatică intensă, acea tonalitate shakespeariană care reușește și care plasează „Viforul” în rîndul celor „mai teatrale” piese ale dramaturgiei noastre.

Am văzut „Viforul” și, fără nici o îndoială, este o piesă teatrală, în forță, o dramă-spectacol.

Prezentată în premiera stagiunii timișorene, s-a adoptat o nouă și excelentă viziune regizorală. Viziunea a regizorului Ioan Ieremia, drama „Viforul” ne relevă un Ștefăniță care „s-a făcut domn”, din regească datorie față de istoria Moldovei.

S-a făcut domn împotriva voinței boierilor pământeni, boieri prea devreme „îmburgheziți” de amintirea trecutului fapte de arme.

În această viziune, caracterul coleric, repede inclinat înspre tăiere de boieri — înspre crimă chiar — devine mijlocul de a deveni domn deplin într-un stat feudal centralizat.

Este o reabilitare, dacă vreți, înspre Ștefăniță-Vodă ca tip istoric și, în același timp, înspre un Ștefăniță, — „copac bățut de vijelie”, care sub masca personajului, ascunde chiar chipul furtiv al lui Delavrancea.

Finalul dramei, împietind adevărul istoric, aduce astfel moartea prematură a acestui domn cu prestigiu. Dar otrăvirea sa de către doamna Tana apare în viziunea regizorului Ioan Ieremia nu ca o mină a destinului, ci ca o necesitate istorică într-o Moldovă dezbinată.

Punerea în scenă ne oferă imaginea a ceea ce se cheamă teatrul de azi: mijlocul de expresie simplu, direct, laconic.

Versiune regizorală modernă. Text adaptat. Decor auster, sărac, aproape rudimentar, care ne transportă în atmosfera de epocă. Care ne transportă aproape de adevăr.

Este Moldova secolului al XVI-lea, așa cum a fost, severă și rece, o Moldovă în care doar toaca

domnească sau sunetul de aramă al clopotelor răzbate deasupra codrilor nesfirșiți.

În acest cadru, cu atât mai clocotitor, mai complex, apare rolul principal.

Jucînd magistral, tinărul actor Gheorghe Stana creează un personaj încins, vibrant, viscolit ca înfățișare, răscolit lăuntric de pasiuni frenetice.

De o deosebită vitalitate scenică, Gheorghe Stana creează personajul multiplu, mobil.

Mobil de la glasul tunet, de la cugetul tunet, pînă la relaxare și profunzime.

Discuția purtată cu interpretul principal după spectacol, mi-a dezvăluit un artist permanent preocupat de formula de spectacol, de consistența expresiei artistice. Sint valențele ce asigură forță și permanență pe retina spectatorului.

Gheorghe Stana — îmbinare de talent și de muncă — este un artist fără veleități publicitare, dar profund și laconic, solid construit, care a pășit ferm pe drumul consacrării.

De altfel toate personajele au fost excelent susținute de către actorii Teatrului Național, oferind publicului timișorean un spectacol de o înaltă ținută artistică.

Și, mai ales, să nu uităm că „Viforul”, care se reprezintă mai departe cu succes pe scena Naționalului timișorean, reprezintă clasicul într-o formă nouă, reactualizată.

Dramă-spectacol și piesă de regie, „Viforul” — premieră a stagiunii timișorene — înseamnă maniera modernă a expresiei artistice în teatru, expresia-șoc, simplă, directă, solidă.

VALENTIN VIȘAN,
student, Mecanică, II

raid-anchetă

Strict calendaristic socotind, mai sînt destule luni pînă la ediția '76 a Festivalului Național al Artei Studentești. Dar cum din ele mai trebuie scăzute... o vacanță și o sesiune de examene, timpul pregătirilor și al spectacolelor pe care trebuie să le susțină formațiile artistice se cam „subțioză”.

Din dorința de a îmbunătăți (mai ales calitativ!) viața cultural-artistică din facultăți, institute și centru universitar, care să aibă efecte pozitive și la faza finală a F.N.A.S., continuăm seria materialelor pe această temă. În numărul trecut v-am prezentat, pe larg, Casa de cultură a studenților. În acest număr vă oferim cîteva detalii de la Institutul politehnic și Institutul de medicină. În numărul viitor vom fi în măsură să punem la dispoziție noi informații, cele mai ample fiind, atunci, de la Universitate și Institutul agronomic.

mai repede și într-adevăr echipa de dansuri a facultății să-și poată purta talentul cît mai departe.

N.R. — Mulțumim dealfel Consiliului A.S.C. Electro pentru amabilitatea de a invita redacția revistei „Forum studentesc” la o plăcută întîlnire în cadrul unei munci patriotice organizate de către studenții electrotehnicieni pe șantierul noii facultăți.

zică ușoară și de estradă, vor prezenta o serie de spectacole în institut și la Casa de cultură a studenților, urmînd apoi să efectueze un turneu în comunele județului Timiș.

Repetițiile săptămînale care au loc, impun de pe acum cîteva nume: Nicolae Găleanu, Gheorghe Lucaci, Petru Artinescu — soliști de muzică populară, care, sperăm că vor reprezenta cu succes I.M.T.-ul la F.N.A.S.

De altfel, pentru F.N.A.S., comisa culturală intenționează o reprezentare a institutului cu toate formațiile artistice existente.

Spicuim cîteva puncte și din programul de activități pînă la noua ediție F.N.A.S.: — Spectacol omagial în cinstea Congresului pe scena Casei de cultură a studenților

— Colaj de versuri, semnat de Constantin Ilie și susținut de formația de teatru.

— Dezbateri ca „Tineret, pasiune, spirit revoluționar” sau „Problematika tineretului pe plan mondial”.

În altă ordine de idei, am sfătuit activul cultural al institutului să mai reflecteze puțin asupra repertoriului cam „subțire” al formației de teatru sau asupra cenaclului literar despre care nu se aude deocamdată nimic, dar, în general, trebuie să recunoaștem, este totuși un program bogat și de o ținută exigentă.

Tematica sa, strîns legată de problemele majore ale tineretului comunist din România subliniază că, numai un tineret cu o personalitate distinctă, consecvent angajat pe calea edificării societății socialiste multilateral dezvoltate, poate descifra sensurile și sarcinile ce decurg din prezent în viitor.

VALENTIN-LAURENȚIU VIȘAN

Din agenda culturală a I.M.T.

Iată-ne, așadar, bine ancorati în noul an universitar.

A trecut foarte repede prima lună, acum caietul de curs și stiloul ne sînt componente depline.

Dar toamna aceasta — toamnă bogată, toamna unei națiuni ferm angajate — este și toamna celor două mari evenimente din viața tineretului.

Intensă și multiplă, viața de asociație, reflectă adine semnificațiile Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R.

În acest spirit ne-am propus un scurt raid la Institutul de medicină.

La sediul A.S.C. am discutat cu tovarășul Valentin Filip, student, anul IV MG, vicepreședinte cu problemele culturale și ne-a surprins plăcut planul de activitate al acestei comisii pe anul universitar 1975-1976. La fel decadele ce cuprind congresul și conferința, cît și pregătirea pentru F.N.A.S. — ediția 1976.

Brigada artistică și formațiile de teatru, dansuri populare, muzică folk, mu-

jinită de un colectiv dinamic receptiv și reponsabil, activitatea culturală — dă rezultate fructuoase.

Demn de amintit pentru crearea imaginii culturale a acestei facultăți este succesul remarcabil pe care l-a obținut în primăvara acestui an corul facultății în cadrul festivalului „Mărțișor studentesc”. Premiul special al juriului obținut la prima participare în cadrul unui concurs studentesc spune mult despre rapiditatea afirmării pe plan cultural a acestui cor, aflat atunci doar la cîteva luni de la înființare.

Am fost informați despre perspectiva continuării pregătirii acestui cor pe care ne-o prezintă tovarășul Dinu Poiană, noul vicepreședinte în cadrul Consiliului A.S.C. pe facultate:

„În acest an universitar sperăm să ajungem la o reală maturitate a acestei formații, îmbogățită și cu noi elemente din anul I, care, cu forțe proaspete, înlocuiesc studenții anilor mai mari integrați și în activitatea științifică și de cercetare. Repetițiile au început și sperăm că la proxima vizionare să obținem aprobarea să reprezentăm Institutul politehnic la faza finală a concursului din primăvara anului 1976”.

VICTOR POPPEL
Facultatea de mecanică

Optimism la Electro

La Electro stăm de vorbă cu tovarășul Paul Silea, președintele A.S.C. pe facultate. Aflăm din discuția purtată cu dînsul că echipa de dansuri existentă deja de anul trecut, echipă care a participat în afară de concurs la F.N.A.S., ediția 1975, va fi îmbogățită cu elemente noi, pline de entuziasm, din rîndurile studenților din anul I.

Așa că, sensibilitatea și forța dansului românesc vor fi grefate, se pare, cu succes de către studenții electroniști în rîndurile valorilor ce s-au prezentat de-a lungul anilor la F.N.A.S.

Am dori ca inconvenientul inexistenței unui taraf propriu să fie rezolvat cît

Fata morgana din... pustiul sediului C.A.S.C. de la Facultatea de construcții

Plouă, plouă, plouă... ce melancolie! Să ascuți pustiul...!

Spun versurile de neuitat ale lui Bacovia. Dar ce melancolie este totuși să „ascuți” pustiul din sediul C.A.S.C. al Facultății de construcții...! Într-adevăr, imobilizați de o ploaie torențială, am așteptat în sediul deschis cu speranța că măcar în orele de permanență și-ar mai putea aduce cîteva aminte că în dulapurile de asemenea deschise există dosare cu probleme importante pentru organizația A.S.C., sau că mai există din întîmplare și chei cu care ușile se pot închide...

Din păcate însă, am rămas numai cu... așteptarea și cu o dorință în plus de a sta de vorbă măcar pentru o clipă cu unul din membrii C.A.S.C. — Construcții. Totuși norocul ne-a suris, printr-o întîmplare neprevăzută și nesemnificativă să aflăm că deși facultatea se găsește într-o perioadă „de tranziție din punct de vedere cultural”, cum o numesc membrii A.S.C., există totuși premisele ca noua vicepreședintă Irina Ingeborg Pazderie să ducă la bun sfîrșit constituirea unei formații de teatru destul de „incoloră” în acest moment, dar pe care cine știe, e să avem surpriza plăcută de a o vedea evoluînd pe scena Casei de cultură a studenților sau chiar la F.N.A.S...!

ANITTE MATEESCU
Facultatea de mecanică

Vizăm faza finală a F.N.A.S.!

Cu fiecare an universitar, Facultatea de mecanică încearcă să egalizeze renumele profesional cu cel cultural. Sub îndrumarea Comitetului P.C.R. pe facultate și datorită unei comisii culturale active, spri-

Una dintre echipele de dansuri populare din centrul nostru universitar

Concursul „Traian Lalescu” văzut de...

Mircea Troi este un nume rostit cu mândrie de fiecare student al institutului nostru. Studentul din anul II AC este campionul balcanic al studenților matematicieni. L-am întâlnit de curind în laboratorul de electronică al A.S.P.-ului aplecat asupra unor piese. L-am răpit un moment din universul său și...

— Mircea, totul a început cu concursul „Traian Lalescu”?

— Nu. Încă din timpul liceului, pasiunea pentru matematică s-a concretizat prin câteva prezențe la faza finală a concursului „Gazetei matematice”. Concursul „Traian Lalescu” a constituit, însă, o rampă de lansare spre această performanță.

— Care este condiția optimă de pregătire pentru această confruntare profesională?

— Desigur, fiecare are un stil de pregătire. Consider că pentru faza locală este nevoie de un studiu atent al cursurilor predate al bibliografiilor indicate. Faza locală nu presupune neapărat cunoștințe extra-

ordinare. Dar pentru reușită, cu riscul de a repeta lucruri știute, trebuie muncă, muncă și ceva... talent.

— Cum consideri participarea tot mai largă a studenților la acest concurs?

— Fără îndoială, numărul mare de participanți este o realitate îmbucurătoare. De fapt, după cite șitu, acest concurs cunoaște, la Timișoara, cea mai mare afuență dintre toate centrele universitare. De ce? Fiindcă faza locală oferă posibilitatea unei afirmări pe plan profesional, dar în același timp constituie un moment util de verificare a cunoștințelor acumulate, un prilej de aprofundare a anumitor probleme de specialitate și, de ce nu, o confruntare cu tine însuși.

Și în plus — organizarea. Există, însă, un număr de studenți care nu înțeleg importanța reală a acestei întreceri și superficialitatea pregătirii duce la rezultate slabe. Și poate e bine să nu uităm că reprezentăm un institut cu prestigioase rezultate profesionale.

— După părerea ta, concursul s-ar putea extinde și la anii mari?

— Cred că într-o formă nouă, de organizare și concepție, el ar fi o necesitate, ar deveni un barometru ale pregătirii profesionale. Ar trebui accentuată latura practică, atât de legată de cercetare și producție, de ziderate majore ale învățământului nostru.

— Vei participa la această ediție?

— Aș răspunde evaziv: vom trăi și... veți vedea!

— Îți mulțumesc și... succes!

GHEORGHE CRIȘAN
anul I — ET

N.R. — La Conferința U.A.S.C. pe institut, Mircea Troi ne-a mai oferit o surpriză: după o pauză, nu a mai revenit în sală. Ni se pare ciudat, știind că și vieții de asociație îi acordă atenția cuvenită. O fi plecat să studieze ceva? Sincer, voiam să-l felicităm și noi... în direct, căci prin revistă o mai făcusem.

C. OLARIU:

Organizarea și conducerea contabilității în construcții metalice

Lucrarea prof. dr. C. OLARIU de la Facultatea de științe economice tratează problemele de bază ale organizării și conducerii contabilității în construcții-montaj, într-o concepție originală, cu propuneri concrete pentru aplicarea în ramura construcțiilor.

Autorul prezintă organizarea contabilității în construcții în două circuite: — contabilitatea producției, — contabilitatea întreprinderii.

Contabilitatea producției cuprinde aspecte ale procesului de producție respectiv executarea lucrărilor de construcții-montaj, consumurile de valori materiale și de muncă vie, producția de construcții-montaj terminată. Și, bineînțeles, calculația costurilor cu evidențierea abaterilor.

Informațiile furnizate de contabilitatea producției influențează direct contabilitatea întreprinderii care tratează aspecte privind aprovizionarea, operațiunile de deconectare și mijloace bănești, calculele rezultatelor financiare și bilanțul ca oglindă fidelă a activității desfășurate de întreprinderile de construcții-montaj.

Prezentarea în această formă delimitează precis consumațiunile productive de cheltuielile din sfera aprovizionării și defacerii.

De fapt prezentarea contabilității în dublu circuit a constituit obiectul lucrării, „Contabilitatea întreprinderii moderne” apărută în editura Facla în anul 1974 sub conducerea unui colectiv condus de prof. dr. C. Olariu.

Printre problemele pe care autorul le prezintă în actuala lucrare sînt cele referitoare la contabilitatea lucrărilor de organizare a șantierelor. În acest sens autorul face propuneri în vederea adaptării analiticilor de la contul 512 „Costuri pentru lucrări de construcții interne” după natura lucrărilor de organizare a șantierelor, întrucît actualele instrucțiuni de aplicare a planului de conturi pentru construcții nu reflectă just costurile ocazionate de executarea lucrărilor de organizare a șantierelor și analiticile contului 512 „Costuri pentru lucrări de construcții interne”. Acesta este numai unul din multitudinea aspectelor pe care autorul le relevă în lucrarea de față.

Autorul acordă o atenție deosebită reflectării în contabilitate a exportului de construcții, realizat prin executarea lucrărilor în străinătate, aceasta datorită amplitudinii pe care a luat-o activitatea de construcții și a prestigiului de care se bucură constructorii noștri peste hotare.

În atenția autorului sînt și problemele ce vizează perfecționarea tehnicii contabile și nu a contabilității ca știință. În acest context perfecționarea contabilității în construcții vizează instrumentele de lucru, de culegere și prelucrare și transmitere a datelor organelor de conducere în vederea luării deciziilor. Avînd în vedere specificul activității de construcții-montaj, autorul propune să fie folosite pe scară largă mijloacele moderne ca: telegestiunea, prelucrarea integrală a da-

telor capabile să asigure creșterea operativității de informare.

Recomandăm tuturor studenților de la facultatea de științe economice precum și studenților de la facultățile tehnice dornici să-și îmbogățească biblioteca și cul-

tura economică această lucrare care, prin problematica ei, prezintă un interes deosebit.

GHEORGHE GHEORGHESCU
MATEI FAGĂDARU
Anul IV, Facultatea de științe economice

De la colaboratorii din uzine:

Aniversarea cununiei lui Vasile Roaită cu Nemurirea

Au trecut peste 40 de ani, dar ecoul sirenei de la Grivița și-a păstrat în inima mea amplitudinea clipelor cînd Roaită și sirena își uniseră singele și metalul într-un singur suflet în care ardea ca o flacără dăruirea de sine.

În sufletul tău, în ochii tăi, Roaită, ai celorlalți muncitori în a căror inimă și-au găsit adăpost gloanțele slobozite de vîntorii stăpînirii, citesc un sentiment mare, care ți-a fost mai scump decît viața.

Azi vin la aniversarea cununiei tale cu Nemurirea pionierii să scuture o petală de gînd pe-al tău nume bucurîndu-se de soare.

Vin, cu ochii plini de strălucire și cu pieptul mîndru tresăltînd, veteranii, ca să încunune gîndurile și aspirațiile tale.

Cu un aer solemn de zile mari, vin cei cu plete albe, copleșiți de grandoarea dă-

rîrii tale, rechemînd în gînd imaginea zilelor de atunci.

Vin cei care nu au titluri și nici laurii glorioși pe frunte, dar au iubirea credincioasă-n suflet, să-ți aducă ție de pe piedestalul nemuririi un tribut de afecțiune respectuoasă, de admirație și recunoștință pentru că ai prins încă un rubin din cel mai scîlpitor în cununa de aur a gloriei patriei. În sufletul lor amintirile sînt vii în imobilitatea lor de piatră.

Buchete uriașe de flori rare și scumpe ale iubirii și recunoștinței îți stăjuiesc mormîntul.

La lespede eternă ai ca flacără omagială memoria posterității care e o statuie mai tare decît diamantul.

ELENA UNGUREANU
Electrobanat

PORTRET

Pe omul acesta abia l-am cunoscut. Mi l-a recomandat cineva ca fiind unul dintre eroii muncii, obișnuitei munci căreia fiecare îi adaugă amprenta măsurînd timpul și trecînd mai departe peste el cu propria-i creație.

Dar așa sînt oamenii. Omul meu m-a privit cu încredere. M-a întrebât:

— Cu ce scop mă tatonai? De ce vrei să-mi cunoașteți biografia?

— Credeți cumva că se deosebește de-a altora? Nicidecum! E la fel și mă mîndresc că fac parte din rîndul acelorora cu o singură biografie, cea de muncitor.

Și-a potrivit părul cu dosul palmei și cu un gest, aplecat asupra unei seule, a început să o măsoare. Murmura ceva nedeslușit, și mai mult pentru el, iar eu îl priveam atent să nu-i scap nici un gest. Parcă ghicindu-mi gîndurile, și-a întors capul, m-a privit zîmbînd, după care mi-a zis:

— Nu am secrete pentru ceea ce fac, dar socot că ceea ce fac e un lucru obișnuit. Măsur, socotese, și iar măsur și apoi execut. Asta-i meșteșugul.

S-a întors din nou. A cuprins piesa cu mîinile, a întors-o. Jur împrejur cițiva

tineri mă priveau și ei urmărindu-i mișcările. Lucrează repede, precis ca un ceasornic, iar ceea ce are asupra-i se conturează în final ca o adevărată bijuterie a muncii.

Nimic în plus. Totul e exact, precis, încadrîndu-se în geometria formei pe care proiectul de construcție nu l-a subliniat. Dar el nu-i numai atât, un om profesional; e mai mult. E un prieten al celor din jur, un coleg adevărat, un iubitor al naturii și al copiilor. Îi place frumosul și se dăruiește lui cu pasiune și acasă. E săritor în calitate de soț, la orice pune mîna și, cum e plin de imaginație, scoarțe povești, în fiecare seară cite una. Copiii îl ascultă. O fi ultima?!

Viața asta pare obișnuită, așa cum recunoaște și el. Nu are nimic care să contureze ceva neobișnuit și totuși în armonia familiară, clădită cu grijă părintească, există el. Omul exact, precis, ancorat pe coordonatele sale de om sociabil. Un om care creează muncind, care trăiește creînd și altfel el nu concepe viața.

ELENA UNGUREANU
Electrobanat

STAȚIUNEA DIDACTICĂ ȘI EXPERIMENTALĂ, SAU...

...munca — un drept, o mândrie

Producția bună și chiar depășită la mulți indicatori, reflectă fidel maturitatea politică, conștiințiozitatea cu care studenții agronomi și-au desfășurat practica productivă din acest an, ei au produs rînd pe rînd răsaduri pentru marile bazine legumicole ale județului nostru, au pregătit, semănat, întreținut și recoltat cele 2000 ha ale Stațiunii didactice experimentale, realizând mii de tone cereale, depășind planul de producție.

În această toamnă studenții agronomi au recoltat cele 350 ha cu porumb, au recoltat de asemenea floarea soarelui, cartofii, soia, fasolea verde, merele și strugurii.

Am realizat un lot record de 27 ha, unde producția a fost de peste 15000 kg știuleți la ha.

Am realizat și recoltat, de asemenea, un lot de hibridare cu porumb H.S. 400, pe o suprafață de 100 ha, cu o producție planificată de 120 t. sămînță calibrată. Pe acest lot s-a lucrat cu un înalt spirit de răspundere, avînd în vedere ponderea acestui lot pentru economia națională. Studenții agronomi și în special studenții anului IV — Agronomie au dat dovada unei depline conștiințe în

Cu aceste frumoase realizări și cu multe altele studenții Institutului agronomic Timișoara au trecut de primul an al învățămîntului integrat și pe drept cuvînt pot spune că am realizat ceea ce se numește integrare.

În acest an de învățămînt integrat, în toate perioadele de practică noi am aplicat armonios tot ceea ce am dobîndit pe bincile amfiteatrelor, ne-am fixat niște cunoștințe și deprinderi practice de un real folos pentru activitatea unui viitor specialist, într-un cuvînt am realizat triada învățămînt-producție-cercetare.

Studenții Institutului agronomic Timișoara întîmpină cel de-al X-lea Congres al U.T.C. și cea de-a X-a Conferință a U.A.S.C.R. cu realizarea unor bunuri materiale în valoarea de 10.000 lei pe fiecare student și cu o notă maximă la practica pe care le-a dat-o realizarea planului de producție.

VASILE SPINEAN
Anul IV — Agronomie

„inscripție unei imagini

Era o zi de toamnă obișnuită. Lanul de porumb își revarsă-n cîmpie, poate pentru ultima dată, cînta-

amfiteatrul lanurilor de porumb, ci în alte locuri, lângă alte cîntări; căci el vine din strămoși, asemeni altor obiceiuri.

La capătul lanului grămada cu știuleți de porumb creștea. Mai rămăsese puțin de recoltat, cîteva zeci de rînduri. Eram aproape de vremea prînzului. Speriat de atmosfera aceasta de concert, neascultînd de cîntecul lanului de porumb, un pui de căprioară s-a arătat privirii noastre. Nu știa cum și unde să fugă. Se uita spre noi crezîndu-ne vinovați în fața naturii de această rupere de echilibru. O parte din copilăria lui încet, încet se destrăma, această mare cîmpie care pentru el era sinonimă cu libertatea, era prea mare. Era atît de mic că nu știa nici cum să fugă. Ne privea curios și speriat. Nu a trecut mult pînă a apărut o căprioară, poate mama lui. S-au înțeles din priviri, și-au început să alerge prin această cîmpie unde cu cîteva ore înainte porumbul, frunzele lui cîntau cîntări străvechi. Era o zi de toamnă obișnuită, concertul acela extraordinar se terminase. Au mai rămas în marea cîmpie o căprioară cu un pui, un pui care nu știa nici cum să fugă!

LIVIU NADIȘ

...la începutul lui Orion

În prima săptămîină a lui octombrie la Stațiunea didactică și experimentală a Institutului agronomic din Timișoara, bătălia recoltei se apropia de sfîrșit. Din această bătălie am ieșit învingători noi, studenții.

Toate rezultatele noastre, aceste prime roade ale integrării, le închinăm Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R.

În această toamnă la strîngerea recoltei au fost angrenați toți anii de studii. Studenții anului V Agronomie, înainte de a merge în practică la diferite unități agricole, au dat un ajutor esențial la recoltarea cartofilor. Muncind conștiințios, viitorii ingineri au reușit într-un timp record să termine recoltarea cartofilor de pe cele 15 ha, producția obținută fiind estimată la 18.000 kg/ha.

Celelalte sectoare de producție ale Stațiunii didactice și experimentale au fost deservite de studenții celorlalți ani de studii, prin rotație. Anii II, III, IV Agronomie au recoltat porumbul de pe cele 195 ha. Producția obținută a fost de peste 4.500 kg/ha porumb boabe. Totodată s-a recoltat porumbul din lotul de hibridare de pe cele 100 de ha obținîndu-se o producție de 2.000 kg la ha sămînță calibrată. Se lucrează intens la recoltarea soiei de pe cele 200 de ha.

Acum, studenții agronomi își aduc substanțial aport la realizarea planului de însămînțări. Acești tineri mînuiași seamănă grîu și orz, seamănă încredere și dragoste, seamănă grîu pentru piine.

MARGU TOMEL
Anul II — Agronomie

muncă, au înțeles că trebuie să muncească cu mare atenție pentru a nu avea pierderi de producție care ar însemna pierderi mult mai mari în producția anului viitor.

Paralel cu lucrările de strîngere a recoltei, am participat și la pregătirea recoltei pentru anul viitor însămînțînd orzul și grîul pe întreaga suprafață afectată acestor culturi.

rea. Ascultam fermecat acel imn al pămîntului. Au venit, apoi, tractoarele urmate de 2 CT-2 R și de remorci. În cîmpie au început să răsună alte cîntece, totul se transformase într-un concert extraordinar, un concert al pămîntului. În fiecare an acest concert ni se pare mai frumos, și-l ascultăm cu mereu proaspătă emoție. În acest concert deslușim imnul inegalabil al muncii. Auzim acest concert chiar dacă nu ne aflăm în

Întoarce privirea în tine...

Auzi crescînd grîul? Oprește-te o clipă din goana nebună și privește cum își înalță amețitor de drept trupul într-un nestăvîlit avînt spre frumos și înfînit. Întoarce privirea în tine și păstrează imaginea cu sensul ei profund de efort continuu spre împlinire.

Dintr-un impuls primar urcă neconștient spre zări lăsînd în urmă pămîntul. Înainte de-a începe veșnica aventură a înălțării, îmbrățișează adînc țărîna într-un gest de încredere și sprijin.

Cît timp e tînăr, verde, mirosînd a proaspăt, aruncă o privire semeață împrejurimilor scrutînd din înălțimea sa întinderea apot, cînd rodul e copt, se pleacă ușor în semn de prea adîncă mulțumire pămîntului...

Iar tu nu pune friu tentației de-a mișca spicul simțînd în palmă prospețimea boabelor. Să nu-ți pui întrebarea de unde vine mirosul de piine caldă ce-ți învăluie simțurile... Asemeni grîului oprește-ți privirea asupra miinilor ce frămîntă și dau formă piinii. Descifrează taina și calmul acestor palme brăzdate și minunează-te

asemenea unui copil în fața unei flori... Rătăcește-ți gîndurile spre cei ce zi de zi dau viață piinii noastre.

RODICA STOIE

Chimiștii... la recoltat

È un obicei al pămîntului nostru ca, în toamna cu zgomot de castane sparte, preocupările oamenilor să se îndrepte constant spre strîngerea recoltei. An de an, studenții răspund prezent la chemările lansate, de a elibera în termen util terenurile, de a depozita bobul portocaliu al cîmpului. Eforturile țaranilor cooperatori sînt și eforturile noastre căci e vorba de-a munci pentru noi înșine, pentru țară. Prezența studenților Facultății de inginerie chimică pe cîmpurile mînoase arată că s-a înțeles dezideratul major al acestei rodnice toamne agricole.

În acea imensitate de verde ofilit și palid uitat și împrăștiat alurea, omul nu se mai zărea, afundîndu-se în pădurea de porumb. Coșurile doldora de porumb mare, bun, sănătos, îi trădau la capăt de rînd pentru un moment efortul. Asprimea și răcoarea bobului îi dădeau senzația

încrederii în tine. Bobocii se priveau cu nelcredere dar, uniți în munca celor patru zile, se redescopereau în gîndul și gestul comun. Emoția inerentă începutului de drum, a dispărut în mod neașteptat de firesc, acolo pe cîmp. Mișcărilor și-au căpătat naturalețe și profunzime, gîndurile s-au întîlnit în niște locuri neașteptat de comune, dînd expresie clipei.

RODICA STOIE
anul I, Inginerie chimică

Răsrîngerii

Toată ziua discutasem despre firesc. Seara mă găsise neliniștită. Ce-ți veni? mă întrebă cineva observîndu-mă.

Imi veni a scrie, răspunsei, într-o doară, pentru că de fapt nu știam exact ce-aș fi dorit să fac.

Imi era rușine de miinile mele care nu mai făcuseră de multă vreme nimic, pe care nu le mai pusese la treabă lipsindu-le astfel de fericirea aceea unică pe care le-o dă de obicei lor conturul limpede al fiecărui lucru proaspăt încheiat.

Zăceau aruncate la întimplare deasupra zilelor.

„Omul acela care zăbovește îndelung în

fața hirtiei... e mare lucru" l imi spusese cîndva prietena mea V.

Da, e mare lucru, gîndesc și eu în fața hirtiei al cărei alb tentant a pus stăpînire pe miinile mele pe care le simt acum frămîntînd, pregătindu-se să-l primească, să-l frămînte, să-l clădească.

Albul hirtiei, spațiul acela pe care țîțuri ție și celorlalți la cine știe ce oră întirziată din noapte se preface-ntr-o lavă încinsă și grea pe care-o simți scurgîndu-se-nct de-a lungul gîtului, brațelor, gennunchilor, o simți în gură, în inimă, în degete...

Apoi, strimt, spațiul vorbelor scrise, te zbați în el ca o pasăre-nlănțuită-n trunziș: miinile caută, trudes, singerează... triumfă, respiră firesc spațiul de dincolo de cuvînt.

Toată ziua discutasem despre firesc: despre firescul față de sine, despre firescul față de cei de lingă noi, despre falsul firesc, despre teama de firesc, despre fuga de firesc.

Omul în fața hirtiei (sau omul în fața oglinzii, sau omul față în față cu sine) reface gestul firesc și necesar lui al petrecerii spațiului alb care se depărtează nemărginîndu-se.

VASILICA COȚOFLEAO

A serie despre discotecă înseamnă „a-ți aprinde paie-n cap”, dar să încep...

În numărul trecut al revistei noastre Cornel Secu, metodist la Casa de cultură a studenților, declara: „(...) Declanșarea celei mai puternice forme de concurență pentru întreaga activitate de club din municipiul Timișoara are o dată, 28 septembrie 1975, și un loc, Casa de cultură a studenților. (...) Student-clubul este un chestionar sociologic despre loisir, cu multe parafraze și aliniate. (...) Student-clubul intră în sesiune. O sesiune continuă, fără semestre, fără reexaminări (...)”.

Timp de aproape patru săptămâni am fost martorul celor întâmplate aici. Tot programul se desfășoară pe „fondul” discotecii, care este un pretext (n.a. Forma ideală de discotecă la ora actuală) pentru Eugen Eliu, Irina Morcov, frații Diana și Marius Mihalca, Marian Odangiu și Viorel Screciu de a cânta folk, pentru formațiile Pro Musica și Clasic XX de a susține microspectacole, pentru grupul orchestral al ansamblului „Doina Timișului” de a ne încanta cu inegalabila frumusețe a muzicii populare românești, pentru momentele vesele ale lui Ionel Nicola și Marcel Luca, și, bineînțeles, pentru disc-jockey, de a-și valorifica talentul. În Student-club (de care cred că nu se va despărți nicodată) îl găsim pe același Cornel Secu, căruia îi răpese câteva minute cu întrebarea: „În unele zile numărul celor care vin aici este destul de redus. Care este cauza?” „Programele mai slabe din acele zile sau programele foarte bune de la alte forme de activitate ale Casei. În afară de aceasta, miercuri este o zi mi grea datorită televizorului”. (n.a. — Pe cînd totuși o „stagionă permanentă” a Student-clubului în complexul studențesc dat fiind depărtarea acestuia de Casa de cultură a studenților?).

La discoteca „Stereo '75” a Universității, vineri, 17 octombrie, toată lumea este în dilemă. Discoteca va începe la ora 20 sau 20,30? Afișele fiind contradictorii. Dar, pentru că o așteptare de 45 de minute este de trei ori academică, ea a început la ora 21,15 în entuziasmul total al auditoriului...

„Discoteca Stereo își începe programul cu ultima înregistrare...”. Timpul se scurge, țigările se termină, lumea dansează în întunericul brăzdat de palide „intervenții luminoase” ale unor realizări tehnice „up to date” (ca să folosesc aceeași limbă cu cea de prezentare a disc-jockeyului). Recitalul său aproape onomatopeic, amplificat de niște stații ultramoderne cu ajutorul unui număr infinit de „ingineri de sunet”, se termină cu aceeași intervenție: „Numai vineri, sîmbătă și duminică...” (n.a. Acum discoteca începe la ora 19). A doua zi discut cu tov. Ștefan Boceanu, directorul clubului: „Care este ponderea muzicii românești în programul discotecii?” „Aproxi-

mativ o treime din durata pe care acesta se desfășoară”. (n.r. În ziua cu pricina nu s-a prezentat nici o piesă muzicală românească. A doua zi, am asistat la o prezentare destul de palidă, momentul culminant al serii fiind defecțiunea tehnică de la ora 22,20 l). „Cine poate frecventa discoteca?” „Studenți ai centrului universitar și tineri din întreprinderi toți pe bază de legitimații”. (n.a. Care nu se cer niciodată). „Care este statutul garderobei?” „Obligatorie și gra-

DISCOTECA —

ÎNCOTRO?

tuită”. (n.a. La care se aplică principiul: Dai leul, și-am luat haina!). „Din punct de vedere organizatoric, aveți probleme?”. „Știți..., retribuirea disc-jockeyului, retribuirea..., cheltuieli pentru...”. (n.a. C.U.A.S.C. din Universitate este de aceeași părere?).

La discoteca Institutului de medicină sînt privit întrebător de la intrare. Întind banii pentru a-mi lua biletul, dar o întrebare (care uneori se pune prea insistent) vine prompt: „Legitimația de student vă rog!”. Intru în club. Discoteca este în plină desfășurare. Disc-jockeyul, prezentînd în toate limbile lumii (a se citi: română, maghiară, sîrbă, engleză) își încintă „discotecanii” care dansează (nepunînd sta, scaunele fiind ocupate de haine) în văzul tuturor (lumina avînd strălucirea blitzului comparativ cu cea din alte discoteci) fără să fumeze! („Echipa de ordine” e și de această dată la datorie). Printre studenți îl găsim pe tov. Dragoljub Petac, directorul clubului, pe care

il „supun” aproximativ aceluiași chestionar, sîmbătă, 18 octombrie. „Cine are acces la discotecă?”. „Numai studenții și elevii”. (n.a. Unde este legătura cu organizațiile U.T.C. din întreprinderi, care anul trecut era destul de puternică și sistematic organizată?). „Știu că aveți invitați studenți de la institutele similare din țară la un tradițional concurs sportiv. Ce acțiuni de club ați organizat pentru ei?” „Aseară am avut o întîlnire. Acum sînt pe aici, dansează”. (n.a. C.U.A.S.C. din institut nu crede că este prea puțin?). „Cum prezentați muzica autohtonă în cadrul discotecii?” „De obicei sub forma unor medaliaone. Cred că ați remarcat prezentarea unor selecțiuni de pe un L.P. al formației Phoenix”. (n.a. Oare formațiile Phoenix, Progresiv TM, Sfinx sînt singurele reprezentante ale genului? În acest sens, cred că folkștii, și nu numai ei, au un cuvînt de spus).

Locul unde se ține discoteca organizată de clubul Institutului politehnic (discoteca „M.V.” sau „M”, nimeni nu știe exact) l-am căutat sîmbătă, 18 octombrie, fără rezultat. Dar (sic!) ea susținea banda sonoră la balul bobocilor de la Facultatea de mecanică. Revin în ziua următoare. Un anunț scris la rezezeală îmi călăuzește pașii către complexul studențesc. Numai muzica (lumina nu se prea vedea) mă convinge că discoteca se ține în holul cantinei nr. 1. După un mult așteptat bilet (n.a. Bilete erau, dar trebuia să întinzi mina insistent ca să iei unul, altfel rămînea pe masă. La venirea tov. Moraru, însă, situația se reglementează), împins de la spate, intru. Înăuntru — căldură, fum și, bineînțeles, muzică, prezentată adecvat, melodii cu dedicații (poate prea multe), „poante” bune, antren... Peste câteva zile — „inevitabilă” discuție cu tov. Cornel Faur, directorul clubului: „Care este conținutul programului, calitatea lui?” „Chiar acum câteva zile disc-jockeyul nostru s-a întors de la Brașov, unde a plecat special pentru a aduce un număr mare de înregistrări noi, de valoare. (n.a. De ce tocmai la Brașov? Studioul de radio Timișoara este la numai cîțiva pași de clubul Politehnic). Se mai întîmplă ca programul să nu fie prezentat întocmai cînd nu sînt eu acolo.” (n.a. Comisia culturală a C.U.A.S.C. din institut să nu fi trasat sarcini precise și să nu fi verificat cum acestea sînt îndeplinite?). „Garderoba este gratuită?”. „Da, bineînțeles. (n.a. Și aici se aplică același principiu ca la discoteca „Stereo '75”). Nu știu de ce se ridică din nou această problemă”. (n.a. Știm noi de ce: Leu cu leu economisit...).

Fără a fi cuprins problematica abordată în totalitate, totuși o serie de reglementări se impun, multe dintre ele fiind sugerate direct sau indirect prin notele de autor, prin însuși materialul publicat.

Anchetă realizată de
OVIDIU CORDUNEANU

ÎNSEMNĂRI

Gînd despre apă

„Dunărea, am să văd Dunărea!” în tren repetam aceste cuvinte în timp ce priveam căuța fluviul peste tot. Roșile se învîrteau amețitor. Ecranul ferestrei se plimba peste cîmpie, iar ea își unduia lanurile cu mișcări învățate de mult. Umbra încercînată a norilor voia să acapareze cîmpia, dar trenul alerga mereu aducînd în soare cositele pîrguite ale holdelor.

Ici-colo, cite un deal stingher era cuprins de mulțimea florilor strînse pe umerii lui bătrîni. Cum trebuie să cadă ploaia peste această lume a fertilității, lovindu-se cu bucurie de spicele grele de rod? Îmi închipuiam oamenii ascultînd ropotul ploii. Îmi închipuiam casele ascultînd și ele jocul năstrușnic de pe acoperișuri.

Începea să miroase a pește veni să se joace la limita dintre pămînt și apă. Trenul s-a oprit. Orașul Calafat. De aici porneau străzi tăcute, paralele, străjuite de copaci și trandafiri, străzi cărora nu le vedeai sfîrșitul. Și, de-odată, neașteptat, Dunărea umplea orizontul cu lumina ei verzuie. Părea un imens pește venit să se întîlnească cu oamenii, iar fiecare solz adăpostea un ochi ce mă privea scilpind ciudat.

Te apropii de plaja unică și îngenunchezi la marginea apei, în locul unde îndrăgostii vin să-și sprijine tinerețea de eternitate. Intri în fluviu cu pioșenie. Începi să calci pe oale de

lut, pe ulcioare și străchini care încă nu s-au născut, dar care, într-o zi, vor ieși din Dunăre și se vor așeza în palmele oamenilor. Iar olarii nu vor trebui decât să le asculte povestea și să le-o scrie în culorile soarelui. Acum sînt convins că pămîntul s-a născut din ape. Nu credeam că pămîntul, atît de puternic și liniștitor a putut să se nască din incertitudinea apelor.

Pe Dunăre plutesc uriași melci ce poartă pe spinării lucioase munca oamenilor. Ca niște uriași din timpuri trecute, vapoarele duc în calele lor imense tot ceea ce mîinile oamenilor au plămuit în ceasuri de îndrîjnită luptă cu timpul PREZENT. Odată cu ele, gîndurile, speranțele oamenilor sînt purtate spre alte locuri. Aici Dunărea este cea mai adevărată carte de istorie. Vasele urcă încet pe fluviu, ca să nu-l taie prea adînc, cu o grijă care, de pe țarm, seamănă a mîngiere.

Cînd stai cu Dunărea în căușul palmelor și o apropii mult de ochi, ai impresia că în ea s-au strîns toate apele pămîntului. Danubiul e înțelept ca marea, ca omul

VANDA SITESCU
studentă la Facultatea de filologie, anul I

Poetul

Există un ceas bătrîn și singur, tînăr și neliniștit al poemului. În ceasul acesta de mult am lăsat vestitorii sufletelor noastre să spună tuturor că poemul, poezia e locul pe care-ți faci muntele, locul pe care-ți scoți turmele. Numai aici pașii tăi vor rămîne icoane.

Da, poezia este adunarea prie-

tenilor tăi. Jocul lor pe un pămînt tăcut ridicat piatră cu piatră pentru sărbătoarea voastră. Aici iubitele și-au despletit părul în descîntece, aici te-ai născut și strălele-ți sînt pace, un gînd adînc de dragoste neterminată și susurul izvorului din oameni.

Deschide ochii să vezi cum toamna leagăni culorii, cum își întoarce brațele pe deal.

Să nu te-nșele azdul cînd crengile goale vor plînge ca pești argintii. Nu te speria, tu ești aici, pădurile tale te-ncearcă doar, nu plînge Făt-Frumos, nu te alunga departe, serie despre ele.

Privește bine oamenii dimineților. În ei e tot ce ai mai bun. În ei vezi dealurile adăpate de soare și semănate de mult.

Nu, nu e poetul cel ce se uită la clocotul sălcimului încercuind pădurea.

Poetul e cel ce mîngîie florile să crească mai aproape, e cel ce-ncolăcește copacul cu noptile lui.

Nu, poetul nu e lingă vreme cu mîinile pe frunte. Nu, poetul nu va spune să nu mai mergem că pașii se aud departe într-o zi ninsă. El trebuie să ne-nvețe drumul secundelor drept și tricolor.

Poetul e trimis să aducă apă de dincolo de fîntînile ochilor lui.

Frunze cu splendoare de-nceput.

Acesta e poemul veșnic al poetului. Povestea care foșnește printre bătrînețe, blindele noastre creste.

Poetul nu e vagabondul ce păzește stelele să nu plece cu alte nopți.

El e seninul zilei, e cel cu care mergem spre împlinire.

MARCELA STOICA
Filologie, II

După o lună în complex

Ce se poate vedea în Complexul studențesc după aproximativ o lună de la deschiderea anului universitar, cum și ce au făcut în acest timp comitetele de cămin?

Se pot pune încă multe întrebări fiecărui comitet de cămin și putem primi și unele răspunsuri clare, precise și altele incerte, formale. Mă voi limita la agitația vizuală, care, la această oră trebuie să reflecte pe multiple planuri viața din cămin, viața comitetelor în perspectiva importantului eveniment din viața tineretului nostru — Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a U.A.S.C.R.

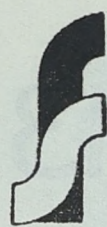
Un raid efectuat prin căminele din complex mă face să scriu despre anumite contraste. Două cămine aproape vecine C₁ și C₁₅ sînt cele două extreme. Am rămas încîntat de realizările comitetului de cămin C₁ pe linia agitației vizuale, singurul cămin care știe cum și cît trebuie să oglindească din viața de cămin. La polul opus C₁₅ oglindește o totală lipsă de preocupare, pînă și componența comitetului de cămin nu era afișată nicăieri. Acest cămin este concurat de C₇ și Căminul Agronomiei (de la gară). Aceste comitete de cămin, pe lângă lipsa totală de preocupare, sînt lipsite de spiritul de inițiativă, poate nici nu știu bine ce trebuie și cum trebuie făcută agitația vizuală. Un caz aparte îl ocupă C₄, căminul care poate fi numit al nimanui, drept urmare nimeni nu s-a ocupat de agitația lui vizuală. Atragem atenția C.U.A.S.C. din Institutul Politehnic că acest cămin este al Politehnicii și, deci, să acționeze în consecință.

Lucruri bune se pot spune și despre agitația vizuală de la căminele C₁₀, C₁₂, C₁₆ care și-au dat sirguința pentru a realiza agitația vizuală cu elemente noi, mobilizatoare.

La majoritatea căminelor este oglindită la cote diferite apropiata Conferință a X-a U.A.S.C.R. și Congresul al X-lea al U.T.C., prin articole angajante, prin afișe, lozinci, chemări. Exemplul căminelor C₁ și C₁₅ arată că sînt multiple posibilități de a realiza în cămine o foarte bună agitație vizuală dacă există preocupare din partea comitetelor de cămin în primul rînd și apoi din partea Consiliilor A.S.C. ale facultăților, a comisiilor lor sociale.

Se poate face mai mult și mai bine la toate căminele în domeniul agitației vizuale, nu trebuie să aștepte comitetele de cămin să le-o facă alții sau să le aducă mereu aminte că această agitație trebuie adusă periodic la zi, că trebuie să cuprindă marile evenimente.

REDACȚIA

Prezența în scena competițiilor naționale (handbal, fotbal, volei, baschet, atletism) a reprezentantelor universitare timișorene care, prin evoluțiile lor, și-au câștigat un binemeritat prestigiu, mi-a sugerat ideea realizării acestui reportaj căutând să pătrund în aceste adevărate laboratoare ale performanțelor unde fiecare secundă centimetru sau rezultate înseamnă muncă, dăruire, pasiune. Pe antrenorul de handbal, artizanul victoriilor echipei campioane, l-am găsit pe terenul de handbal „U”, fiind primul interfațat din cadrul acestei anchete: „Structura acestui an competițional e bine întocmită, patru jucătoare care se află la lot (Cojocaru, Ibadula, Petrovici, Iordache) se întorc acasă în 20 ianuarie participând la jocurile de campionat până în 6 februarie, când din nou vor face deplasarea la lot. În lipsa celor patru vom participa la „Cupa primăverii” (1 apr. - 6 iunie) având ca obiectiv integrarea în echipa a jucătoarelor ce ne înlocuiesc în această perioadă și, desigur, menținerea titlului. În ce privește activitatea echipei „Pol” la handbal, plecarea din echipă a jucătoarelor Jimpă, Schragne, Ticoanu, fiind înlocuite de tinerii Bucătea, Andrei și Don Păsulă, tov. ing. Jude Constantin îmi mărturisea: „În această situație, la care se adaugă aportul mai puțin consistent al lui Gunesch și Fölker (lot național), ne-am gândit la locul 6 în acest campionat”

Atletismul timișorean cunoaște un reviriment în ultimul timp; dovadă sînt rezultatele care ni le-a furnizat tov. lector Emil Grozescu: „Studenta Geta Gazibora - argint la campionatele naționale - 3.000 m și locul 10 la Praga, unde au participat 19 țări europene. Stud. Aurel Niculescu - locul 1 la concursul pre-olimpic de la Varna.

Alte rezultate valoroase obținute de tinerii Adrian Laurentiu, Bogdan Samson și Kolomban Atila sînt doar cîteva exemple din larga activitate a secției de atletism. De asemenea, urmăresc o intensificare a muncii pentru afirmarea acestor tineri pe plan național și internațional. La fotbal se pare că stau mai multe probleme în fața antrenorilor Costică și Petrică Rădulescu: „Startul greoi în acest campionat se explică prin programul nefavo-

rabil (din 6 - șase - partide, 4 afară). În ansamblul echipei căutăm să implantăm un joc modern, spectaculos care, desigur, se va concretiza printr-un loc onorabil în clasament. Lasă de dorit jocul de defensivă (goluri parabile primite) la care slaba formă și stare psihică a lui Jivan (nervos) vine în afirmarea

NE VORBESC ... ANTRENORII

celor spuse mai sus. La mijloc nu se construiește cu răbdare (Cringașu), iar atacul e lipsit de omul de gol. Sperăm că după perioada de pregătire din iarnă echipa va fi alta”. Acum se vede o ascensiune dar... Sperăm în revenirea și de-

pășirea acestui moment critic al lui Jivan, apariția lui din nou în rîndul celor mai buni goal-keeperi. Prof. Godeanu (antrenor la tineret-speranțe) declară: „Ambianța plăcută în sinul echipei mele; urmăresc a furniza jucători pentru prima garnitură precum și menținerea în formă a celor care în cea duminică nu evoluează în prima echipă. Deocamdată, sînt de scurt timp la conducerea echipei”. Din lungul dialog cu antrenorul Doru Jitaru am consemnat: media de vîrstă a echipei: 20,5 ani. În 1966-1975 s-au perindat în echipă 60 jucătoare, lucru dăunător, desigur. S-a rezolvat și se rezolvă în parte problema fluctuațiilor, promovînd fete tinere de la liceele sportive din Timișoara și orașele vecine. Așa de exemplu a fost promovată și Anca Gheorghiu care, la 17 ani, activează în prima divizie. Am rămas impresionat de spusele tovarășului Jitaru: „Există un obiectiv deja format - înțelegerea deplină. Modest vă mărturisesc că sub aspectul relațiilor care fortifică o echipă (de muncă, prietenie, ajutor, educație etc.) se conferă toate atribuțiile pentru încheierea unei echipe în adevăratul sens al cuvîntului”. După antrenamentele voleibalistei sala „U” era din nou ocupată, de baschetbalistele tovarășului Bachner, respectiv între orele 20-22. Mi-a mărturisit: „Urmărim menținerea în primele 6 clasele în divizia A. Ne prezentăm în actualul campionat cu formula cunoscută din campionatul trecut”. Asist apoi la antrenamentele făcute de elevii tov. prof. Bodescu (antrenorul echipei „Pol” la volei M.).

Din 6 jucători de bază care au evoluat anul trecut, actualmente fiind olecați probabil doi (Vinătu, Buraschi), vor reveni la echipă. Din 6 noi veniți, deocamdată unul e titular - Don Gîrleanu. „Jucăm cu rezervele de anul trecut, plus Gîrleanu. Am făcut și facem eforturi susținute pentru a omogeniza lotul. Sperăm a realiza acest lucru pînă la data începerii noului campionat (29 ian)”.

Concluzia noastră este că sportul de performanță timișorean poate - și trebuie - să atingă cote și mai înalte.
NELU DRAGAN
anul IV - Zootehnie

CREDEM CA LE RECUNOAȘTEMI...

CAMPIONA

Handbalul a adus mari satisfacții iubitorilor acestui sport din orașul de pe Bega, prin frumoasa victorie obținută în campionatul trecut de studentele de la Universitatea Timișoara. Titlul de campioană este rezultatul unei pregătiri serioase, dar și o consecință firească a valorii lotului pe care îl pregătește cu multă pricepere lectorul universitar Constantin Lache. Acest succes obligă la o comportare remarcabilă în noul campionat, pe care de altfel „U” l-a început cu dreptul, și mai ales în Cupa Campionilor Europeni. La ultima ei participare la această competiție formația timișoreană s-a calificat în finală, după ce în semifinală o eliminase pe deținătoarea de atunci a titlului - S. C. Leipzig. Față de echipa care a disputat finala de la Bratislava cu campioana Uniunii Sovietice,

actuala noastră campioană este mai omogenă, cu un joc mai spectaculos și mai eficient. Forța de atac a echipei a crescut prin venirea Doinei Cojocaru și a Niculinei Iordache. Cristina Petrovici rămîne cea mai bună extremă stîngă din țară, iar revenirea Nadirei Ibadula-Luțaș înseamnă un plus de vitalitate și spectacol în jocul echipei. Dacă la aceasta adăugăm constanța Lidiei Stan, inteligența în joc a Tezei Popa, blocajul excelent al Hildei Hrivniac, precum și aportul celorlalte jucătoare din lot, sîntem îndreptățiți să punem mari speranțe în fetele de la „U” în competiția inter-cluburi de pe continent. În fond, de ce nu am vedea Cupa Campionilor Europeni expusă la Timișoara?!

GAVRIL TARCZA

UNIVERSITATEA — o echipă în căutarea personalității

Era o zi răcoasă de noiembrie. Rugbyștii la Universitatea Timișoara electuau ultimul antrenament înainte „derbyului” cu Dinamo. În lot am remarcat buna dispoziție, dar și seriozitatea cu care băieții executau diferite scheme de joc. Sedința de pregătire era condusă de Gheorghe Răscanu, care din 1969 a operat cu devotament la Universitatea, multiplu internațional, maestru al sportului. După încheierea antrenamentului, i-am „smuls” cîteva date despre echipa pe care o pregătește, și în care continuă să activeze ca jucător:

Rep.: Universitatea a început bine acest campionat. Ce măsuri ati luat pentru buna pregătire a echipei?

Gh. Răscanu: În primul rînd s-a lăcut o reconsiderare a modului de comportare a jucătorilor atît pe teren cît și în afara terenului de sport. Pentru aceasta am fost nevoiți să scoatem disciplinat din lot doi jucători, iar ceilalți s-au încadrat în disciplina echipei. În al doilea rînd s-a lăcut o restructurare a programului de pregătire a echipei, punîndu-se accent pe un volum mai mare de muncă la antrenamente. În acest fel s-a obținut o mai mare capacitate de efort a tuturor jucătorilor.

Rep.: Citi jucători pune Universitatea la dispoziția loturilor reprezentative?

Gh. Răscanu: Jucătorii Gheorghe Dumitru, Ion Tătuș și Radu Malancu fac parte din lotul A. Primul a participat la turneul întreprins de echipa națională în Noua Zeelandă, iar alți trei jucători - Petre Florescu, Mihai Suciu și Iuliu Peter sînt convocați la lotul reprezentativ studentesc.

Rep.: Ați lăcut achiziții noi pentru acest campionat?

Gh. Răscanu: Avînd în vedere lotul foarte restrîns de care dispunem, noi am legitimat patru jucători, care nu sînt nume mari, dar s-au integrat în jocul echipei.

Rep.: Urmărind evoluția echipei, am remarcat o disciplină tactică în care se încadrează toți jucătorii.

Gh. Răscanu: Aceasta ca urmare a faptului că s-a lucrat pe cupluri și linii, fixîndu-se sarcini precise fiecărui jucător, după post și mai ales în funcție de adversar.

Rep.: Ați spus adinecari că totul de care dispuneți este foarte restrîns. Cum veți rezolva această problemă?

Gh. Răscanu: Într-adevăr, numărul lotului este foarte restrîns, chiar sub minimum necesar. Sîntem preocupati să-l completăm pe parcurs. Din păcate în ultimii ani, în Timișoara nu se ridică jucători de cîtă valoare. Se precizează introducerea rugbyului în școli sportive. Și chiar în unele școli generale și acestea e îmbucurător.

Rep.: Primele două jocuri din serie asigură calificarea în turneul final, unde se desemnează campioana. Care sînt echipele cu șanse de a juca în turneul final?

Gh. Răscanu: Dacă în seria cealaltă favorite sînt Steaua și Farul, în seria noastră patru echipe au șanse de a ocupa unul din primele două

locuri: Știința Petrosani, Grivița Rosie, Dinamo și „U”. Tocmai de aceea jocul rezultatelor în această serie va fi decisiv.

Rep.: Victoria de la București în fața puternicei echipe Grivița Rosie, a fost nesperată de mulți suporterii ai Universității...

Gh. Răscanu: În campionatul trecut, echipa se ghida după ideea că „învingem acasă, iar în deplasare, facem ce putem...” Împreună cu tov. lector Nicolae Mihăilescu, am reușit să schimbăm atitudinea jucătorilor față de un meci jucat în deplasare. În meciul cu Grivița, am pus o singură alternativă: „trebuie să câștigăm”. Și iată că am reușit.

Rep.: Condițiile de pregătire nu mi se par a fi dintre cele mai bune. Mă refer la gazonul stadionului „Politehnica”: e denivelat, gardurile împrejmuitoare sînt rupte...

Gh. Răscanu: Din păcate noi nu dispunem de o bază sportivă mai bună și sîntem nevoiți să folosim terenul pe care-l avem la dispoziție. Sîntem pretios avem din partea tovarășului rector Petre Stanciu și a membrilor secției de rugby.

Rep.: În numele studenților timișoreni, doresc mult succes echipei în evoluția ei viitoare. Universitatea este prima echipă de provincie care a câștigat campionatul. Titlul cucerit atunci, a fost prima mare izbîndă a rugbyului timișorean. Prima mare izbîndă, dar sperăm că... nu și ultima.

GAVRIL TARCZA
Agronomie, IV

PE SCURT

Echipa de baschet masculin - Universitatea Timișoara - a întreprins un turneu în Polonia și Cehoslovacia. Tot în aceste două țări se perfectează un turneu pentru voleibaliștii de la Politehnica.

Debut promițător al C. S. Agronomia, în divizia A de judo. Studenții timișoreni au învins la București puternica divizionară A, A.S.A. Tg. Mureș.

Antrenorii Costică și Petrică Rădulescu regretă hepatita lui Lața, pe care îl consideră cel mai sîrguincios jucător din tabăra alb-violeților. Este de prisos să mai scriu că absența lui Lața este regretată de toți iubitorii fotbalului din Timișoara, care și acum sînt alături de el.

S-a pus capăt conflictului dintre clubul Politehnica și voleibalistul Romeo Enescu, care nu s-a încadrat în disciplina echipei. Enescu a părăsit echipa timișoreană, continuînd să activeze ca jucător la Constanța.

Timișoreanca Ligia Jicman a cîștigat turneul internațional de șah al R. F. Germania. Tînăra noastră șahistă a avut o evoluție constantă, terminînd neînvingătoare competiția.

Handbalistul Fölker, principalul realizator al echipei Politehnica - își satisface stagiul miliatr. Clubul Steaua doarește să-l transfere definitiv la echipa militară. Absența lui este acuzată de echipă, a cărei forță de atac este acum mult diminuată.

La S.D.E. a I.A.T. își desfășoară activitatea un cerc de călărie, la care sînt înscriși studenții din diferite facultăți ale Centrului universitar Timișoara.

Obiectivul: MENȚINEREA ÎN DIVIZIE!

Întreaga parte de S-V a țării e reprezentată în divizia A de judo de echipa studentescă a Centrului universitar Timișoara, „C. S. Agronomia”, antrenată de profesorul Bogdan. A promovat datorită unui mare efort, efort marcat de un dramatism rar în competițiile de preselecție. În prima manșă a anului '75, la finala pe zonă ce s-a desfășurat la Oradea, C.S. Agronomia înregistrează rezultatele: 5-0 cu Sănătatea Tg. Mureș, 4-0 cu Minerul Baia Borsă, 4-1 cu Victoria Zalău și 2-3 cu formația gazdă, C.S.U. Oradea. S-au calificat două echipe: C.S.U. Oradea și Agronomia. A 2-a manșă, finala, unde s-a dat adevărata bătălie, a fost la Pitești, în primăvara anului '75. Aici Agronomia a înregistrat: 5-0 cu Metalul Buc., 5-0 cu S.S. 1 Buc., cu C.S.U. Oradea 2-2 și 3-2 cu Constructorul M-Ciuc, echipă care s-a comportat foarte bine și deja era calificată.

cată. Mai trebuia încă o echipă, ce urma a se decide dintre C.S.U. Oradea și Agronomia, aflate la perfectă egalitate. Potrivit regulamentului F.N.J., s-au tras la sorți încă trei categorii pentru a desemna pe învingător. Sorții au preferat categoriile: 80 kg, 90 kg, +93 kg. Lupta se reia, reprezentantul Agronomiei la 80 kg pierde, spre disperarea antrenorului și colegilor. Mai era o șansă de a cîștiga jucătorii reprezentanți ai celor 2 categorii (90 kg și +93 kg). Spre bucuria antrenorului și colegilor - VICTORIE - AGRONOMIA ESTE ÎN A. Imbrățișări, lacrimi de bucurie, trăiau cel mai mare eveniment sportiv din cariera lor. Acesta a fost drumul calificării. Acum, odată cu noul an, din nou muncă, dar de această dată în divizie, odată cu 1-a etapă, 10 oct. '75. Am făcut deplasarea la C.F.R., unde am putut vedea băieții la muncă: Roman Silaghi Vataranul, cu Malnași la

63 kg, Surghe și Ivănescu la 70 kg, Solomon și Schiller la 93 kg, Lintz, Melinte, Ștefănescu și Tarcza la 80 kg. După un timp apăru și „bobocul” Gliga Iosif, noua achiziție, student al Fac. de agronomie ce activează la +93 kg. Argumenta întîrzierea antrenorului (ore la laborator pînă la ora 20), apoi trece și el la încălzire.

Muncă, sudoare, efort. Mi-a făcut și mi-a lăsat o bună impresie această colectivitate sportivă cu o deplină înțelegeră. Cînd m-am întors, profesorul Bogdan îmi mărturisea: Obiectivul e de a menține echipa în divizia A, dispunem de un lot tînăr și lipsit de experiență. Din cele 12 echipe divizionare, 6 sînt studențești, noi am promovat recent și experiența își spune cuvîntul. Ca principal adversar rămîn Dinamo Brașov, Dinamo Buc. și Rapid Arad. Dorim și noi să înfăptuim obiectivul și... mult succes!

NELU DRAGAN

GEOMETRICĂ

Totul a pornit de la un punct care a sporovăit îndelung cu o latură a unui unghi ascuțit. Acesta a șușotit, nu se știe ce, latură-n latură cu un unghi obtuz, bisec-toarele au tras cu urechea și vestea a făcut ocolul geometriei.

În cele din urmă, figurile scandalizate au hotărât să cheme cercul în fața lor. Acesta s-a prezentat cu arcele lustruite frumos și cu

o coardă nouă la gît, așteptînd perfect rotund să vadă ce va urma.

I-au măsurat toți din cap pînă-n picioare raza modestă, și în cele din urmă, vărul octogon desemnat să ia cuvîntul, l-a întrebat dur cum a îndrăznit să se atingă de neisprăvita aceea de dreaptă fără știrea familiei.

— Voiam o tangentă! mărturisîi cercul sfios, în timp ce unui con mititel mort de curiozitate îi căzu baza de dezamăgire și o sferă bătrînă se dezumflă brusc din același motiv.

VASILICA COTOFLAC

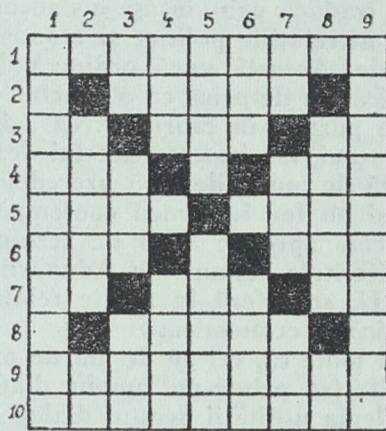
REBUS

Deceniu de aur

ORIZONTAL: 1. Cei mai buni fii ai poporului. 2. Mîndrul tricolor, fluturînd prin vremuri. 3. Nota bene — Indreptar de etică și echitate socialistă — Debut eficient! 4. Organizația democratică a poporului — Inceput de progres! 5. Etalează realizările majore ale economiei noastre — Rezultat sportiv 6. Țara mea de glorie — Inceputul românilor. 7. Frumoasa din port — Mijloc pe-

nal — Crestele Carpaților. 8. Dragoste tînără (pl.). 9. Plini de tinerețe. 10. Organizațiile studenților.

VERTICAL: 1. Marele forum jubiliar al studenților. 2. Răsplata învățării de zi cu zi (pl.) — Plin de vise! 3. Mese! — În plină meserie! — Piept de minor! 4. Conducătorul tineretului, ce-și deschide în această toamnă congresul jubiliar — Trage la apă. 5. Lumină-n noapte. — Factor de coeziune, pentru obținerea idealului comun. 6. Dă-i înapoi! — Nu-s astea! 7. Margini de steag! — Conducătorul înțelept spre visul de aur — Inceput de lumină 8. Plin de sacrificiu — Prima tinerețe. 9. Formă de exprimare a cunoștințelor.

GHEORGHE CRIȘAN
Electrotehnică, I

Zîmbet și meditație

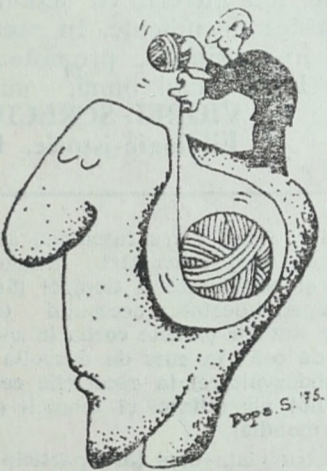
A citit undeva că marii matematicieni greșesc la calcule simple. De atunci se consideră savant.

REPLICĂ

— Închide fereastra, nu vezi că plouă afară?
— Ai impresia că dacă închid fereastra n-o să mai plouă afară?

VENALITATE

I s-a spus că va primi banii cînd își va vedea ceafa. În felul acesta s-a inventat a doua oglindă.

COGITO ERGO SUM... SED MULTI SUNT ET NON COGITANT.

☆

Cunoscînd proverbul care spune că nu tot ce zboară să mîncîncă, omul s-a simțit obligat să inventeze avionul. Nu întotdeauna cînd vedem stele verzi privim cerul.

☆

Mult timp a vîndut blana ursului din pădure. La un moment dat nu i-a mai mers Tătăseră pădurea.

☆

S-a constatat că nu numai oamenii foarte înalți pot merge cu capul în nori.

SFAT

I-a spus: cască bine ochii! Și el i-a căscat și nu i-a mai închis niciodată. Acum e nemuritor.

AGONIE

A iubit-o toată viața și nu i-a spus-o niciodată. Acum, cînd i-o spune tot timpul ea își dă seama că s-a sfîrșit.

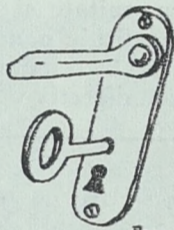
GREȘEALA

S-a trîntit puțin să se culce și a murit.

Se trîntise prea de sus.

EROARE

„Dacă tăceai, filozof rămîneo!”
Și a tăcut

Popa S. 75.

Toată viața Lumea însă nu l-a numit filozof, ci mai simplu: mut.

Tot încercînd să-l ajungă cu prăjina la nas a devenit campion la sărituri.

FABULA

Melcul făcu pariu cu un urs că ajunge înaintea lui în oraș. După ce-l păcălise pe lup.

Dar nu se întîmplă așa. Ursul ajunsese cu mult înainte.

MORALA: ca să câștigi un pariu, totul e ca adversarul să aibă coadă.

☆

Lupu-și schimbă părul, dar nă-ravul ba.

Pentru simplul motiv că nă-ravul n-are păr.

☆

Se spune că omul a coborît din pom numai după ce au început defrîsările.

☆

O mină spală pe alta și amîndouă fața.

Pe cînd și picioarele?

LIVIU ȚINTĂRU Filologie, II

Poșta redacției

Camelia P.: Știe toată lumea că „toamna / cînd frunzele cad” cororii se duc „spre marginea zării / unde amiezile-s fierbinți”, chiar dv. să nu știți! Ceva nu e clar dacă v. „luncă cîntul / în lacrimi de tîrm / scaldat de pescăruși”. Nu vă mai rămîne decît să colorați „copacii în verde” și să așteptați... Cine știel!

Romulu Mitu Meria: Fiți mai clar și lămurîți-ne unde sînteți singur: pe mare sau „pe piscurile goale”. Priviți mai des cerul, atît ziua cît și noaptea, și vă veți convinge că nu soarele poartă o „diademă-nstelată” ci luna.

Borcean Gheorghe: Vreți să ziceți „după mine potopul!” Cu asemenea porniri credem că la urmă tot veți regreta.

A Basarab: Ne-ați copleșit cu prea multe poezii trimise!

— Nu prea v-a plăcut botanica, din moment ce ziceți că aba-

noșii cresc la un loc cu ulmii și mestecenii și că minătarea ar face vreun rău arborilor.

— Ce să-i faci, așa-i cînd „noaptea cu mrejele-i negre” vă spulberă „visurile albe”, mireasa lor se cufundă în „Iacul necunoscut”. Au mai pățit-o și alții!

— Cum să nu vi se pară zilele-ore, orele-minute, minutele-elipe, cînd stați alături de „floarea de cactus din inima EI”!

— Cine a-ndrăznit să vă fure „roua din batistă”?

N-o mai țineți acolo, eventual puneți batista cu ea în buzunar.

— Noi zicem să mai așteptați, că poate odată va veni și steaua dv. și să nu vă obosiți străbătînd „abisul pînă la Ea”, că n-are rost Nu știți că, „vorba multă, sărăcia omului”?

Anonim: „În loc să dormi, faci noaptea poezie”.

CURIER

Altreilea anotîmp

De ce oare o toamnă e mai aurie decît alta cînd ploile, toate ploile de toamnă sînt la fel de reci, de mărunte și pătrunzătoare?

Într-o zi, prea plină fiind de afită toamnă, am plecat pe străzi în căutare de verde și melodii vesele sau poate în izgonire de infinită singurătate. Am găsit undeva, în „locul acela fără nume” — care totuși se numește UNIVERSITATE — o alee cu plopi și cu cîteva frunze ce nu suferiseră încă metamorfoza culorilor. Dar n-am putut rămîne prea mult acolo. Mă năpădiseră amintirile. Simțeam cum alți plopi, altă alee, altă toamnă îmi năvăleau în suflet. Am încercat să rostesc cuvîntul — acel cuvînt ce venea de la atîta depărtare — Liceu —...și-am plecat imediat din acel loc, am fugit ca de-o ispită, — ispita întoarcerii în timp.

Am fugit, conștient fiind că fug și înspre ceva. Azi am plecat din nou pe străzi, pe acele străzi care mă puteau duce la Universitate. Am plecat la cursuri, hotărîtă fiind să nu mă uit la toamnă, să nu mă las furată nici de acest ruginiu cu sclipiri aurii, nici de dansul frunzelor, nici, mai ales, de mirosul de must ce te izbește la tot pasul (doar mirosul!). Mergeam repede pent-u că voiam să ajung înaintea colegilor în amfiteatru. Voiam să văd acest amfiteatru pustiu, voiam să-i rid în nas și să mă așez sfidătoare în orice bancă. Aveam cursuri în același amfiteatru în care am dat examen. N-am avut plăcerea să fiu singură în acest amfiteatru, în care întotdeauna îmi va fi frig. M-am oprit dintr-odată, în mijlocul acelei alee dintre cămine. Nu-mi puteam explica ce se întîmplă. Auzeam ceva dar nu vedeam și nu stiam ce e. Știam că nu culori, nici frunze m-au oprit, ci o melodie. Dar nu era toamna, nu era acea melodie cunoscută pe care o cîntă vîntul — mai tare sau mai încet — în orice toamnă. Era o melodie ce venea din altă parte, era o melodie ce străbătea toamna de la un capăt la altul, trecînd pe lingă tot amestecul acela de galben și ruginiu fără să-i vadă dansul, dar simțindu-i-l mai bine decît oricine. Stăteam în mijlocul aleei și auzeam cum se înalță melodia, cum pătrunde în toamna din mine. Știam melodia și căutam în jur cu privirea — nu vedeam altceva decît căminele studențești bine știute, grupuri de studenți opriți și discuții intrerupte. Și totuși melodia era „Balada” lui Ciprian Porumbescu. Pentru un moment am crezut că e posibilă întoarcerea în timp și am început să caut cu privirea locul de unde venea melodia. Am văzut acolo, printre atîtea zîmbete și priviri tinere și vesele un zîmbet trist și o privire tristă. Acel bătrîn avea în mîini „Balada”.

De ce tocmai acum și tocmai aici?

Am intrat ultima în amfiteatru cu vîntu-n păr și frunze-n suflet. Aveam Limba română contemporană. Așteptam din clipă-n clipă să se deschidă ușa amfiteatrului și să năvălească acordurile „Baladei” pînă acolo la ei, la noi toți.

A început ora, profesorul vorbea și eu încă mai așteptam o minune. Doream această minune care să-mi aducă măcar cîteva acorduri din „Balada”. Eram cu ochii plini de lacrimi și dintr-odată, de ciudă, mi-am zis să ascult lecția.

Ascultam și simțeam pași ce mi rătăceau nesfîrșirea ruginie din suflet. Simțeam în frunzele din mine, dîra luminoasă a stelelor ce cad și am știut, în momentul acela am știut că am o stea în mine. A căzut din cerul toamnei de-afară în sufletul meu plin de cer și toamnă... Cursul a fost magnific. M-am scuturat de vrajă de vis și mi-am dat seama că la catedră n-a fost nici profesorul Catul Bogdan al lui Teodoreanu, nici Neculai Brateș al lui Dessila. Și totuși, acest profesor a răs-pîndit asupra noastră, a studenților boboci, mirajul de care numai acei doi dascăli erau în stare.

Am aflat că la catedră a fost magnificul profesor Tohăneanu. Și dintr-odată amfiteatrul nu mă mai apăsa, colegii mi se păreau toți prieteni, — acea prietenie sinceră pe care am întîlnit-o doar la liceu.

Am ieșit din amfiteatru și am găsit toamna la care, acum aveam timp să mă opresc.

NICOLETA RADA,
anul I, filologie

Colegiul de redacție

LIVIU CRIȘAN (redactor-șef, student la Facultatea de construcții), CONSTANTIN VINTILESCU (secretar general de redacție), OVIDIU CORDUNEANU (redactor-șef adjunct, student la Institutul politehnic), MARIUS BOCE-REANU (redactor-șef adjunct, student la Universitate), LIVIU NADIȘ (redactor-șef adjunct, student la Institutul agronomic), ANITTE MATEESCU, NICOLAE CORA (studenți la Institutul politehnic), IOAN ROMOȘAN (student la Institutul de medicină).

Coca Păun: Păcat că vi „s-au frînt / picioarele prea subțiri / de sălbăticiune / ținută departe / de izvoare”.

El ar fi desenat degeaba dacă v-ar fi deschis „mai întîi, toate ferestrele...”

Irina Ungureanu: Gîndiți-vă bine dacă „povestea veche cu o fiică a pămîntului” vă aparține sau ați auzit-o povestită de alții. Se poate!

O.N.U. și pacea popoarelor lumii

26 iunie a marcat împlinirea a 30 de ani de la semnarea la San Francisco a Cartei Națiunilor Unite.

Acest forum al păcii a întrunit adeziunea a 51 de state încă de la înființare, pentru că acum el să numere 143 de state, un număr care se poate schimba de la o zi la alta întrucât lupta de eliberare națională se duce încă în multe colonii.

Organizația Națiunilor Unite a avut și are ca țel declarat păstrarea neștirbită a păcii, curmarea flagelului războiului, instaurarea unei stări de încredere între state.

De unde la început preocupările membrilor organizației erau de a asigura o universalitate a acestei organizații în mod cantitativ, prin mărirea numărului membrilor săi, astăzi se impune cu pregnanță imperativul instaurării unui nou tip de relații interstatale caracterizate printr-o autentică conlucrare democratică.

Numai prin participarea tuturor statelor — mari sau mici — la soluționarea problemelor omenirii, prin scoaterea raporturilor dintre națiuni de sub tutela arbitrajului, presiunilor și dictatului din partea celor puternici, prin asigurarea unei conlucrări libere, cu drepturi egale între state, universalitatea O.N.U. și realizarea dezideratului de pace capătă mate-

rializare efectivă.

În actul constitutiv, Carta Națiunilor Unite, s-a înscris, ca principiu călăuzitor primul dreptului în relațiile între națiuni și respectarea acestui stipulent, în etapa actuală s-ar traduce prin însăși instaurarea unei noi etici în relațiile politice și economice internaționale. Această nouă ordine politică și economică s-a desprins ca o concluzie din dezbaterile purtate în cadrul O.N.U. de-a lungul a 30 de ani, iar justetea acestui deziderat e dovedită de mutațiile fără precedent care au avut și au loc în lumea contemporană. Multe din cele aproape 3420 de rezoluții adoptate la diferitele sesiuni ale Adunării Generale a O.N.U. se referă la aceste relații de natură politică și economică.

Cu toate că, cei 30 de ani de existență s-au manifestat printr-un amplu dialog, se pune problema utilității acestui dialog unde ar trebui să se regăsească îmbinate spiritul internaționalist al cooperării și exigențele democratizării vieții internaționale, cu atât mai mult cu cât dreptul la libertate, la dezvoltare liberă, egalitate în drepturi și securitate pentru toate statele ca unitate și pentru fiecare stat în parte nu constituie o noțiune teoretică înscrisă doar în texte solemne adoptate, ci necesități stringente, directive.

Țara noastră a militat pentru creșterea rolului O.N.U., pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale. La 26 noiembrie 1957 Adunarea Generală a Națiunilor Unite adopta o rezoluție românească, elaborată împreună cu Mexicul și prezentată cu alte state latino-americane care viza bazele cooperării economice internaționale și de la această dată România și-a făcut mereu simțită prezența în O.N.U. Preocuparea României pentru democratizarea relațiilor internaționale se regăsește în participarea sa activă la dezbaterile celei de-a 6-a Sesiuni extraordinare a Adunării Generale a O.N.U., care a adoptat Declarația și Programul de acțiune privind instaurarea unei noi ordini economice internaționale și contribuția sa la elaborarea Cartei drepturilor și îndatoririlor economice ale statelor. În legătură cu raporturile țării noastre în cadrul O.N.U. tovarășul Nicolae Ceaușescu afirma:

„România este ferm hotărâtă să-și aducă și în viitor contribuția activă la îmbunătățirea și întărirea rolului Organizației Națiunilor Unite, al celorlalte organisme internaționale, să participe direct și efectiv la soluționarea tuturor problemelor care fac obiectul activităților acestora, considerând că aceasta constituie o obligație față de poporul nostru, față de toate popoarele care doresc pacea și colaborarea“.

NICOLAIE CORA
Electrotehnică, IV

ROMÂNIA, pentru o lume mai bună, mai dreaptă

Niciodată în decursul istoriei sale, țara noastră nu a jucat un rol atât de activ pe scena mondială, nu a participat atât de intens la dialogul internațional, nu a avut atîta prieteni pe toate meridianele globului pămîntesc.

Ca rezultat al acestei fructuoase politici, România întreține astăzi relații diplomatice cu 130 de state, face parte din peste 50 de organizații internaționale guvernamentale și peste 500 de organizații internaționale neguvernamentale.

Putem afirma că nu au existat probleme mai importante în viața mondială la care România să nu fi participat într-o formă sau alta, aducîndu-și contribuția la soluționarea lor în interesul tuturor popoarelor.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Raportul la Congresul al XI-lea al P.C.R. afirma: „Asezăm în mod ferm la baza relațiilor cu toate statele principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, renunțarea la forță și la amenințarea cu forța, respectul dreptului fiecărui popor de a-și hotărî dezvoltarea economică și socială corespunzător voinței sale, fără nici un amestec din afară, al dreptului de a-și făuri o viață liberă, independentă“.

În consensul general al acestei atmosfere de lucru instaurată în Europa, în prima zi a lunii august a acestui an, la palatul „Finlandia“ din Helsinki, care timp de trei zile găzduise Conferința general-europeană pentru securitate și cooperare la cel mai înalt nivel, a avut loc ședința solemnă a semnării actului final al conferinței.

Acest fapt reprezintă, pe bună dreptate, momentul culminant al unei activități, al unei munci de o imensă amploare la care România a adus o contribuție dintre cele mai valoroa-

se. Este o consfințire pe plan internațional a politicii juste a poporului nostru pentru că în paginile sale „Actul final“ cuprinde de fapt principii pe care Partidul și statul nostru le promovează cu consecvență în întreaga sa politică internațională.

Animată de hotărîrea de a asigura poporului român posibilitatea construirii pașnice a noii orînduirii sociale, precum și de nobilele idealuri ale prieteniei, colaborării și păcii internaționale, Republica Socialistă România a participat activ, împreună cu celelalte state, la eforturile pentru convocarea și pregătirea acestei conferințe. De la înalta tribună a Conferinței general-europene, președintele României afirma solemn că Republica Socialistă

România este ferm hotărîtă să acționeze cu toate forțele pentru a-și aduce contribuția la îmbunătățirea securității, cooperării și păcii în Europa, la instaurarea noii ordini economice internaționale, a unei păci trainice între toate popoarele planetei.

Nu trebuie să uităm nici un moment că istoria va judeca nu numai documentele semnate și declarațiile făcute, ci în mod special felul în care fiecare stat, fiecare guvern și conducător de stat sau guvern va acționa pentru realizarea acestor documente. În acest sens România va fi în continuare promotoarea luptei pentru o lume mai bună, mai dreaptă.

VIORIEL SCRECIU
Filologie-istorie, II

Noua ordine economică și politică internațională (I)

Economie și politic pe mapamond

O deosebită importanță pentru o coexistență pașnică a tuturor popoarelor lumii o are instaurarea unor relații politice, economice și culturale bazate pe stimă și respect, pe înțelegere, avantaj reciproc, respectarea independenței și suveranității naționale, neamestec în treburile interne, prietenie și colaborare.

În ultimii ani se vorbește, se scrie și se discută tot mai mult de necesitatea promovării și înstăpînării unor relații de tip nou între toate statele lumii și putem afirma cu toată convingerea că aceasta este cea mai actuală și mai importantă problemă a oamenilor din secolul nostru.

Există încă în lume colonii, discriminări, presiuni politice sau economice, dependență și forță. În raporturile dintre anumite țări. Și nu acestea sînt elementele care trebuie să marcheze etapele parcurse de omenire în drumul ei spre pace și progres. Vitală pentru toate națiunile este permanenta și consecvența căutare de pînute și inte-

ese comune, punerea de acord a unor probleme actuale și de perspectivă.

În acest context, se încadrează și eforturile care se depun pe plan mondial în vederea instaurării unei noi ordini economice internaționale.

Noțiunea de „economic“ nu înseamnă de fapt ceva pur economic, ceva strict legat de interdependențele dintre unele sectoare ale producției sociale sau unele organisme economice. „Economic“ înseamnă în aceeași măsură și politic, iar politica este a oamenilor și pentru oameni. Dintotdeauna și astăzi mai mult ca oricînd, relațiile economice stau la baza elaborării oricărei decizii politice interne sau internaționale. Înseamnă că noua ordine economică internațională nu s-a născut întimplător; înseamnă că semnificația acestei denumiri este multiplă și de o deosebită importanță.

Diviziunea internațională a muncii determină și cere în același timp o participare crescîndă la circuitul economic mondial a tuturor

statelor. Acest lucru înseamnă asigurarea unei dezvoltări armonioase și echilibrate a fiecărei țări, înseamnă libertatea accesului tuturor statelor (și este vorba în special de cele în curs de dezvoltare și subdezvoltare) la cuceririle cele mai noi ale științei și tehnicii pe plan mondial.

Pentru viața unei țări, participarea activă la schimbul internațional de valori materiale (dar și spirituale) înseamnă o economie deschisă, o economie echilibrată și cu posibilități multiple de dezvoltare.

Marcantă este tendința de extindere pe toate planurile a cooperării și colaborării economice dintre țările cu sisteme sociale diferite. În acest deceniu îndeosebi, s-au accentuat aceste relații și s-au dezvoltat în mare măsură cele dintre țările socialiste și cele capitaliste; totodată relațiile dintre toate țările socialiste și cele în curs de dezvoltare care recent și-au cucerit independența cunoscînd o amploare deosebită. Țara noastră are o contribuție substanțială în această direcție, fapt afirmat cu tărie pe toate planurile activității politice internaționale. În numărul viitor al revistei noastre ne vom referi la activitatea concretă și la poziția României față de problema noii ordini economice internaționale.

MARIUS BOCERANU
Șt. economice, II